

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

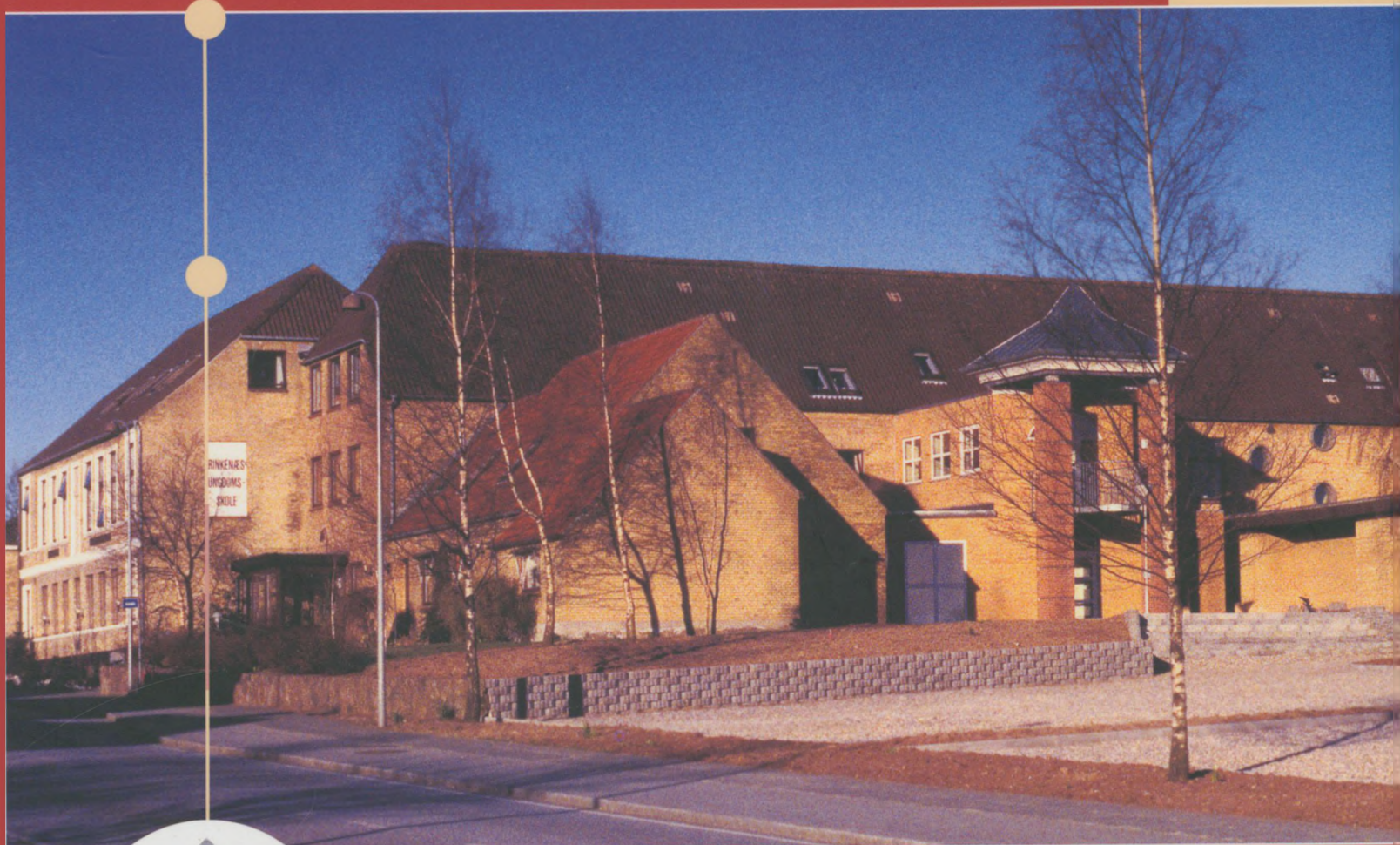
Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Rinkenæs Ungdomsskole

50 års jubilæum år 2002

**Rinkenæs
Ungdomsskole**

**50 års jubilæum
11. maj 2002**

Rinkenæs Ungdomsskoles 50 års Jubilæumsskrift
af Peter Schmidt

Udgivet af:
Rinkenæs Ungdomsskole
Sejrsvej 100, Rinkenæs
6300 Gråsten

E-mail: mail@rinkenaes.dk
www.rinkenaes.dk

Telefon: 74 65 13 08

Redaktionsudvalg:
Margit Skov Pedersen
Erik Back Pedersen
Peter Schmidt

Kilder:
Skolens egne arkiver vedr.
fotos og litteratur

Lay-out, sats og tryk: Toptryk Grafisk ApS, Gråsten

Indholdsfortegnelse:

Indledning	side 5
Rinkenæs Ungdomsskole 50 års jubilæum år 2002	side 7
Friskoletanken i Danmark	side 9
En idérig mand	side 13
Vanskelig begyndelse	side 17
En forstander bliver ansat	side 21
Traditionerne skabes	side 25
Forstanderskifte for første gang	side 41
Kursusomlægning	side 43
Statskontrollerede prøver	side 47
Tidsbillede gennem 50 år	side 49
Traditioner dengang og nu	side 59
Lokalberetning fra "kroens" tid	side 63
Elever fra første elevhold fortæller	side 67
Byggeri i årstal og billeder	side 75
Projekt "Israel" omkring årtusindskiftet	side 83
Repræsentantskab	side 87
Fremtidsperspektiv for Rinkenæs Ungdomsskole	side 91
Slutbemærkning	side 95

Stemningsbillede fra Flensborg Fjord.

Indledning

I dyb taknemlighed overfor de mennesker, der har været aktive i ledelsen af Rinkenæs Ungdomsskole gennem 50 år, vil skolen gerne hylde dem ved navns nævnelse her på denne fremtrædende plads i jubilæumsskriftet.

Det er alle mennesker, for hvem den drivende kraft har været, at de var med til at skabe en livskraftig kristen og dansk ungdomsskole.

De stod ikke alene! Alle havde de - hver på deres post - en stab af dygtige og engagerede medarbejdere bag sig. Mest af alt betød: Guds velsignelse af arbejdet!

Skolens bestyrelsesformænd gennem årene:

1945-1968: Provst A. Westergaard-Jacobsen, Sønderborg

1968-1975: Sognepræst Aage Poulsen, Bov

1975-1976: Bankfuldmægtig Hans Paulsen, Gråsten

1976-1984: Sognepræst Jørgen Bækgaard Thomsen, Rinkenæs

1984-1988: Faglærer Jacob Jacobsen, Aabenraa

1988-1990: Gårdejer Andreas Hansen, Bolderslev

1990-1991: Konsulent Aksel Kristiansen, Aabenraa

1991-2000: Vognmand Carl Henrik Kristensen, Bolderslev

2000- : Radiomekaniker Eigil Paulsen, Aabenraa

Skolens forstanderpar:

1947-1965

Karen og Gunnar Peters-Lehm

1965-1984

Inga og Georg Pristed

1984-1991

Ruth og Erling Mølgaard

1992-2002

Margit Skov- og Erik Back Pedersen

Rinkenæs Ungdomsskole

50 års jubilæum år 2002

En ungdomsskole formes af det samfund, der til enhver tid omslutter skolen.

I anledning af Rinkenæs Ungdomsskoles 50 års jubilæum den 11. maj år 2002 vil nærværende hæfte forsøge at give et billede af livet på skolen i den forløbne tid. Et liv, som formes af det samfund, der til enhver tid omslutter skolen.

En efterskole kan næsten ikke undgå at komme til at leve en "kuvøsetilværelse"! Det kan opfattes både positivt og negativt! Positivt i den forstand, at det er et beskyttet og kontrolleret uddannelsesforløb i en tid, hvor enorme kræfter udefra trækker i de unge i uhyggelig grad. Negativ i den forstand, at livet på en efterskole let bliver en isolation i forhold til nærsamfundet. Det sidste gælder især, når efterskolens beliggenhed findes i et landsbysamfund, som det gælder for omhandlende jubilerende efterskole. Det negative består hovedsagelig i, at den lokale befolkning meget let kommer til at betragte efterskolens elever og lærere som en lukket kreds, der har vanskeligt ved at integrere sig i det lokalsamfund, som de burde være en naturlig del af.

Fra den tid hvor bygningen endnu tjente som Rinkenæs Overkro.

Da Christen kom ud af skolen som 14-årig var problemet - hvad nu?

I nabosognet Fårtoft skete der det, at skolens enelærer døde. Man forsøgte at finde en afløser, men det lykkedes ikke rigtigt. I mangel af bedre rettede man så en forespørgsel til skomagerhjemmet, hvor den unge Christen ikke havde nogen beskæftigelse. Han var kendt for sin dygtighed i skolen, og det var en begrænset tid, der var tale om. Christen Kold blev altså opfordret til at blive "lærer" i Fårtoft skole i 1831 da han kun var 14 år. Han sagde "ja" til tilbudet, og han glædede sig til det!

Datidens folkeskole på landet havde normalt kun een lærer, og undervisningen havde mange årgange i samme klasseværelse. Det gav store udfordringer til både lærer og elever! Det var det skolebillede, Christen Kold - den kun 14-årige nye lærer - nu skulle være en del af!

Han ankom til skolen og klasseværelset, den nye lærer! Han blev ledsaget af stedets sognepræst, som havde det overordnede tilsyn med undervisningen. Da de to kom ind i klasseværelset var alle børnene samlet. De ventede spændt på deres nye lærer. Alle rejste sig. Sognepræsten bad nu Christen om at gå til katederet, og selv satte han sig nede ved døren, og herefter kunne børnene sætte sig. Oppe fra forhøjningen ved katederet, hvor Christen stod, kunne han se ned over børnene! På nederste række, længst væk fra katederet, sad den ældste årgang. Der sad de ældste drenge, som var næsten på alder med Christen selv! Der havde de sat sig ganske bevidst, for derfra at kunne kanøfle den nye lærer. Så længe præsten var i lokalet, ville der ikke blive ballade. Christen fornemmede situationens alvor, som han stod der på sin ensomme post.

Han blev nærværende, da præsten bad ham om at undervise i faget kristendom! Børnene forventede nu, at læreren ville forlange, at de tog deres respektive bøger frem, hvorefter læreren ville begynde med at overhøre dem i den udenadlærte lektie! Allerede på dette tidspunkt skete der lidt af en revolution indenfor skoleverdenen.

Den nye lærer bad dem ikke om at tage bøgerne frem, men begyndte i stedet at fortælle bibelhistorie for dem. Han fortalte så levende og inspirerende, så de store drenge bagerst i klassen helt glemte at lave ballade! Den følgende time gik på samme vis - ja, hele skoledagen. Da børnene skulle hjem fik de ingen "terperi eller udenadslære" for til den næste dag, og dette var revolutionerende nyt!

På forældrenes spørgsmål kunne børnene svare, at han - den nye lærer - fortalte historier for dem, og det gjorde han på en spændende måde. Forældrene kunne også konstatere, at deres børn ikke mere terpede lange remser til næste dag og ikke mere frygtede for udenadslæren, men begyndte ligefrem at glæde sig til at komme i skole. De

N.F.S. Grundtvig
(født i 1783) fik et nært
samarbejde med Chr. Kold.

kunne også genfortælle, hvad læreren havde lært dem gennem fortælleformen, men ordret kunne de ikke gengive indholdet mere! Med andre ord: børnene havde lært kunsten "at lytte"!

Han blev meget afholdt af både de små og større børn i skolen. Knap så populær var han hos forældrene, for man kan da ikke bare droppe udenadslæren og remserne. Kort sagt "terperiet"! De forstod ikke, at fortælleformen stimulerede indlæringsprocessen i en særdeles positiv retning.

Månederne gik. En eftermiddag efter skoletid blev det for koldt på det lille og fugtige værelse, som Christen Kold havde lejet sig ind på. Derfor valgte han at gå en lang tur - så kunne han da få varmen. Bedst som han gik på vejen mellem gårdene, som han egentlig godt kendte beboerne på, for derovre boede jo en af eleverne henne fra skolen, og der en anden, blev han opmærksom på lyden af legende store børn i laden ved en af de store gårde! Dér var de, de største af drengene henne fra skolen, og han Christen, var kun lidt ældre end dem. Han fik en ubændig lyst til at komme med i legen, men det kunne selvfølgelig ikke gå an - han var dog deres "lærer"! Uden at gøre sig klart hvad konsekvenserne kunne blive, valgte han at gå ind i laden! Der blev dyb tavshed blandt de legende store drenge, og alle så som forstenet på deres lærer! Også han så ubeslutsom på

"sine elever", men så lød hans stemme: må jeg være med? Straks var den gode stemning etableret igen, og legen i fuld gang. Det hele gik så fint indtil proprietæren, far til en af drengene, kom gående over gårdspladsen og ind i laden! Straks forstummede legen, og Christen Kold måtte følge med over i storstuen, hvor han kraftigt blev bebrejdet at have deltaget i legen på lige fod med eleverne! Desuden blev han også gjort bekendt med, at stort set alle forældre var meget imod, at skolebørnene ikke mere skulle terpe, men bare fik "fortalt historier"!

Senere gik det således, at Christen Kold kom på seminariet og blev lærer. Desværre kunne han ikke få fast embede, da han ikke ville omlægge sin undervisning fra fortælleformen til terperiet, som var datidens etablerede undervisningsform. Han rejste udenlands, og han fik nogle småjobs som huslærer, men han holdt fast ved sine skoletanker.

Rødding Højskole blev oprettet i 1844 som et resultat af Kold og Grundtvigs skoletanker.

Årene gik og Christen Kold kom i kontakt med præsten Nicolai Frederik Severin Grundtvig, som stort set havde de samme skoletanker! På det tidspunkt havde Christen Kold gennem flere år sammenkaldt egnens unge til frivillig undervisning om aftenen, hvor fortælleformen var metoden, og kristendommen fundamentet! Grundtvig var helt enig i dette skolesyn, som var revolutionerende efter datidens normer, og de talte også om at gå sammen om et frivilligt skoleprojekt for unge mennesker. På et eneste punkt kunne de to pionerer ikke blive enige, og det var det alderstrin, som de unge skulle være på, når undervisningsforløbet begyndte. Grundtvig ville have elever på sin skole fra 18 år og opefter, og Christen Kold ville have dem mellem 14 og 18 år. Det betød, at Grundtvig etablerede den første højskole i landet i 1844 i Rødding, og Christen Kold oprettede den første efterskole i 1851 i Ryslinge på Fyn.

Det er altså disse mænd, der blev foregangsmænd for en skoleform, der også i det nye årtusind eksisterer under betegnelsen "den frie skoleform"! I dag findes der omkring 75 højskoler og godt 200 efterskoler i Danmark.

Rinkenæs Ungdomsskole er dybest set et resultat af Christen Kolds måde at drive skole for unge på! Tusinder af unge på denne skole, har nydt godt af de dengang så kontroversielle skoletanker. Om formen har overlevet sig selv, kan kun fremtiden vise!

Rinkenæs Korskirke.

En idérig mand

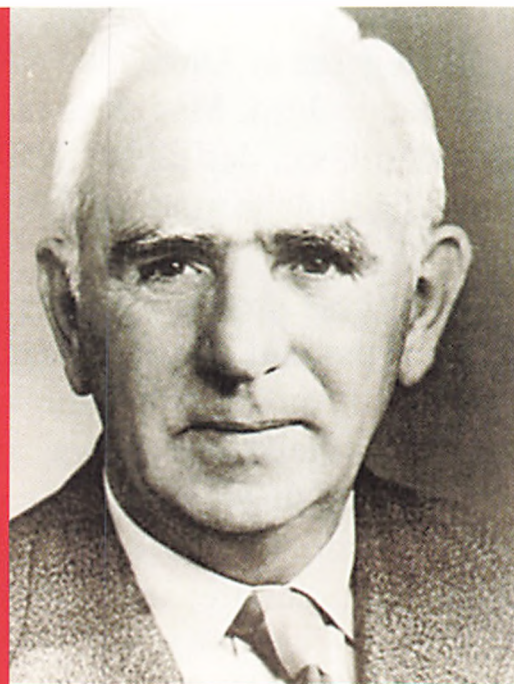
“Det er umuligt at berette om Rinkenæs Ungdomsskoles historie uden at omtale tidligere forstander P.H. Lauritsen, Hoptrup Højskole.”

Det er umuligt at berette om Rinkenæs Ungdomsskoles historie uden at omtale tidligere forstander P.H. Lauritsen, Hoptrup Højskole.

Han har været forstander for det, der dengang hed Hoptrup Efterskole siden dens oprettelse i 1920 og for højskolen siden 1937. Han havde oplevet, hvorledes en skole bliver til. Til stadighed modtog han flere henvendelser om optagelse på skolens kurser, end der var pladser til. Gennem længere tid kunne man ikke engang sige ja til halvdelen af samtlige henvendelser. Der var altså behov for mange flere elevpladser i Hoptrup.

Samtidigt kom tanken om en deling af skolen, så hver af de to skoleformer - henholdsvis højskolen og efterskolen - fik sin egen bygning og tilværelse. Den ene skole kunne flyttes, den anden blive, hvor den allerede var. Det måtte blive efterskolen, der skulle flyttes. Hvorhen? Måske over på den anden side af vejen? Eller hvor?

Så kom den 9. april 1940 og den tyske besættelse. Alle planer måtte skrinlægges.

Forstander P.H. Lauritsen, Hoptrup Højskole. Han blev forstander i 1920.

Man fik andet at tænke på i de følgende år, der blev sværere og sværere. Men så kom også hin vidunderlige 4. maj 1945, da Danmark blev frit igen, og samtidig den stærke danske tilkendegivelse syd for den nuværende grænse. Nu kom tanken om en selvstændig efterskole frem igen hos forstander Lauritsen, og han fandt det rigtigt, at en ny skole skulle placeres så nær grænsen som muligt - gerne ved den skønne Flensborg Fjord.

Den gamle landevejskro i Hoptrup omkr. 1900, som købtes til højskole i 1920.

I oktober 1945 præsenteredes tanken for Fællesbestyrelsen for KFUM og KFUK i Danmark, der omgående gav deres tilslutning på betingelse af, at Kirkelig Forening for den Indre Mission ville være med på samme måde, som det var sket i 1920 i Hoptrup. En henvendelse til Indre Missions bestyrelse gav samme positive resultat, og der blev straks nedsat et udvalg bestående af repræsentanter for Indre Mission, KFUM og KFUK. Dette udvalg, der fik daværende provst A. Westergaard-

Jacobsen, Rødding til formand, fik frie hænder til at supplere sig med flere medlemmer. Alt dette skete meget hurtigt, og man kunne gå i gang med den lange vej til målet: En ungdomsskole ved Flensborg Fjord.

Da Rinkenæs Ungdomsskole havde begyndt sit virke, begyndte de dalende konjunkturer for højskolerne, og man fandt det ikke tilrådeligt at nedlægge efterskolen i Hoptrup, hvorfor den fortsatte en årrække frem.

Ældre billede af Rinkenæs Ungdomsskole set fra haven.

Vanskelig begyndelse

Provst A. Westergaard-Jacobsen, skolens første formand, har i 10-årsskriftet for skolen beskrevet den vanskelige begyndelse således:

Det er vist H.C. Andersen, der har slået det fast som en regel, der gælder alle store mænd, at i begyndelsen af deres løbebane skal de døje meget og have det så strengt, så strengt, og derefter blive de berømte.

Hvis denne regel også gælder for institutioner, som f. eks. en ungdomsskole, så må Rinkenæs Ungdomsskole blive vidt berømt med tiden. For begyndelsen var bestemt ikke fri for besværligheder.

Ved i bestyrelsesprotokollen at gennemlæse referaterne fra de første 27 møder, der blev afholdt fra november 1945 til maj 1952, da det første elevhold var rykket ind på skolen, kommer jeg til at tænke på den småt begavede konfirmand, der skulle fortælle om verdens skabelse. Han hakkede og stammede i det, men fik dog omsider afleveret følgende yderst selvstændige svar. "I begyndelsen, da der endnu slet ikke var noget, så, så, så blev det dog til noget til sidst alligevel". Temmelig ubehjælpeligt, ikke sandt, og så trods alt et pletskud. Forklaringen - hvorfor blev det til noget til sidst alligevel? Gud greb ind; himmel

og jord blev til.

Sammenlignet med verdens skabelse er det en meget lille ting, at Rinkenæs Ungdomsskole blev til virkelighed. Men den almægtige Gud tager sig af ting, som er meget mindre endnu. Derfor tænker vi med ydmyg undren tilbage på forberedelsernes trange 6-7 års periode og gør konfirmandens ord til vore: I begyndelsen, da der endnu slet ikke var noget, så blev det dog til noget til sidst alligevel! Vi har mange gange vredet vore hænder i rådvildhed; der var ikke et eneste problem, der ville løse sig af sig selv.

Hvor skulle vi bygge? Mindst 8 steder kom mere eller mindre alvorligt på tale i årenes løb; men af forskellige grunde turde vi ikke bestemme os for nogen af dem. Ligesom vi efter mere end 5 års søgen var ved at opgive håbet om at finde nogen løsning, meldte sig muligheden for at erhverve Rinkenæs Overkro. Vejen blev jævnet for os.

Valget faldt på denne bygning, nemlig Rinkenæs Overkro.

Hvem skulle vi tilbyde forstanderstillingen? Også her usikkerhed, tvivlrådighed; henvendelser, der besvaredes med nej; forhandlinger med andre, der løb ud i sandet. Og så klaredes det efter 2 års søgen; valget blev truffet, og ingen af os har fortrudt det. I fem år har vor nuværende leder af skolen og hans hustru fundet sig i en omflakkende tilværelse, uden varig bopæl, fundet sig i at være forstanderpar for en skole, der ikke eksisterede, og som man på daværende tidspunkt ikke vidste, hvorvidt den nogensinde ville blive til virkelighed; forstanderen gav sig tilfreds med at fare land og rige rundt for at skrabe penge sammen til dette luftige foretagende; vi tør roligt påstå, at den slags mennesker ryster man ikke ned fra det første, det bedste træ!

Hvor skulle pengene komme fra? Fra først af drømte vi om, at det ville blive den letteste sag af verden at få den side af sagen klaret. Vi skrev 1945; opgaven var at rejse en grænseskole, der skulle kalde på og samle unge fra Sydslesvig og hele Danmark til en af de skønneste egne af vort land og til en egn, hvor så at sige hver sten fortæller en hjertegribende historie. Det måtte være let at få hjerter og hænder til at åbne sig for virkeliggørelsen af denne plan. Og så gik det meget, meget trægt med den strøm af gaver, vi havde regnet med.

Jo, vi havde rigelig anledning til at vride vore hænder. Undertiden var vi så langt nede, at vi sagde til hinanden: Det er næsten, som om vi savner Guds velsignelse over vort arbejde med denne sag. Måske vi derved fik lært en lektie, vi trængte til at få repeteret: "Dersom Herren ikke bygger huset, arbejder bygningsmændene forgæves". Vi fik en meget kraftig påmindelse om, at hænder skal ikke vrides, de skal foldes.

Jeg skulle skrive noget om begyndelsen. Ja, i begyndelsen var der altså slet ingen ting. Der var bare en håndfuld afmægtige og rådvilde småfolk. Men så var der altså en almægtig og barmhjertig Gud, som greb ind. Og så blev det dog til noget til sidst alligevel!

A. Westergaard-Jacobsen

Ca. 40 år senere så skolen således ud set fra luften.

En forstander bliver ansat

“Bestyrelsen havde efter ihærdig søgen fundet frem til en kandidat, nemlig G. Peters-Lehm, der på det tidspunkt var lærer på Kofoed skole i København.”

Der var gået 7 år - fra 1945 til 1952, hvor det første forretningsudvalg, eller rettere sagt den første bestyrelse, havde været virksom for en skole, som kun fandtes i disse pionerers drømme, men ikke i virkeligheden! Fra 1947 kunne bestyrelsen dog supplere sig med et forstanderpar, der var forstanderpar for en skole, der ikke eksisterede! Fem år måtte gå før ungdomsskolen ved Flensborg Fjord blev en realitet i maj 1952.

Bestyrelsen havde efter ihærdig søgen fundet frem til en kandidat, nemlig G. Peters-Lehm, der på det tidspunkt var lærer på Kofoed skole i København. Det faldt i daværende kaptajn, senere oberst Bartholdy's lod, at aftale et møde med Karen og Gunnar Peters-Lehm i oberstens hjem i Munkemølle i nærheden af Rinkenæs. Ægteparret Peters-Lehm var jo ikke ansøgere til en stilling som forstanderpar, nej, de var blevet bedt om at give møde og høre lidt om, hvilke tanker bestyrelsen gjorde sig omkring oprettelsen af en ungdomsskole i nærheden af grænsen. Bestyrelsesformanden A. Westergaard-Jacobsen var naturligvis også tilstede ved

dette møde. Da man havde talt lidt om planerne, og bestyrelsen havde bedt ægteparret om at blive forstanderpar - og de havde sagt ja - lød "ordren": "Så må De selv se at skaffe pengene til ungdomsskolen"!

Forstander G. Peters-Lehm

Fru K. Peters-Lehm

Det var noget af en opgave for den nye forstander, men han gik i gang! En villa i Strib blev ægteparrets base, hvorfra byggeplaner og pengeindsamlinger kunne forberedes.

Da de første skitser af den kommende ungdomsskole ved Flensborg Fjord var udarbejdet, tog Peters-Lehm på besøg hos 30 forskellige københavnerfirmaer, hvor han fremlagde planerne med et engagement, der måtte få enhver direktør til at ryste op med nogle penge, eller et tilsagn herom. Det skete bare ikke! Han opnåede 30 gange et nej - har ingen interesse! Efter dette massive afslag var han parat til at meddele bestyrelsen, at de nok hellere måtte finde en anden, som var bedre til at fremskaffe den fornødne kapital. "Prøv bare en gang til" foreslog fru Lehm, og det gjorde han så. Det blev Østifternes Kreditforening, der blev besøgt med samme opfordring til at yde et bidrag til denne vigtige sag. Det gav resultat! Det blev 3.000 kr. kontant - og så var vejen for en fortsættelse banet.

I den følgende tid rejste Peters-Lehm rundt til et utal af møder i missionshuse, sognelokaler, forsamlingshuse m.v. for at bede om moralsk og økonomisk støtte til foretagendet. Der var folk, der blev rørte, når de gav en femkroneseddel. Og andre, der gav to - to kroner! Men ind imellem var der overraskelser, som den komtesse, der skrev en check på 1.000 kr. og sagde, at han kunne komme igen en anden gang, hvad han dog ikke gjorde. Og så var der venner af tanken om en kommende ungdomsskole tæt ved grænsen, der gav af deres tid og kørte med rundt i sognene, og til hjemmene, for ved deres blotte tilstedeværelse at være garanter for sagen.

Beløbet voksede fra måned til måned, men inflationen og byggepriserne voksede endnu mere, og på et tidspunkt så det fuldstændig håbløst ud! I slutningen af 1948 besluttede bestyrelsen derfor at starte et landslotteri! I sig selv er det jo ikke noget særligt, men det skulle det være denne gang! Det skulle være et fornemt lotteri, og derfor også et dyrt lotteri. Bestyrelsen tog sig den frimodighed at beslutte, at stykprisen pr. lodseddel var 5 kr. - til gengæld var der kun 50.000 lodsedler i alt. Første gevinst var den villa i Strib, som bestyrelsen havde købt til bolig for forstanderfamilien - værdi: 30.000 kr. (det var i 1949-priser)

Anden præmien var en brugt Ford Prefækt, værdi 11.000 kr. Mange kunne godt tænke sig en af gevinsterne, men at give 5 kroner for en lodseddel, det var nu alligevel for meget - det kunne man ikke! I januar 1950 kunne man afslutte regnskabet for salget af lodsedler og konstatere, at man sluttede med en nettogevinst på 120.000 kr.

I denne så økonomisk vanskelige tid, skal lige omtales to solstrålehistorier! Et ungt bestyrerpar på en østjysk gård lægger fremtidsplaner. Ja, siger manden, hvis nu vi havde 25.000 kr. mere på kistebunden, så kunne vi blive ejere af vor egen gård!

Et par dage senere blev det bekendtgjort, at de havde vundet førstegevinsten og var dermed 30.000 kr. rigere.

Den anden historie handler om en ganske ung pige, der havde været så letsindig at købe en af disse dyre lodsedler ved et KFUK-møde kort før jul. Moderen havde brokket sig noget, da datteren kom hjem, og havde fortalt om købet. Nogle uger senere holdt Peters-Lehm med Prefækten uden for det lille hjem. Overraskelsen var stor, for ingen i familien havde set trækningslisten. Det fortælles, at pigen fik tilgivelse!

En lykkelig dag

Det var den dag bestyrelsen modtog meldingen om, at nu kunne man erhverve sig Rinkenæs Overkro til en pris på 75.000 kr. Byggeudvalg, arkitekt m.fl. gik i gang og sammensatte et budget, som lød på 400.000 kr. inkl. købesummen. Det lykkedes at gennemføre ombygning, som var ganske omfattende, for under det budgetterede beløb, nemlig for 370.000 kr. Så meget skulle der også til, før bygningerne kunne tage imod det første elevhold. Man håbede, det kunne blive til november 1951, men det blev det nu ikke.

Den 5. maj 1952, på Danmarks befrielsesdag, blev der for første gang holdt bestyrelsesmøde på skolen, og den 11. maj samme år blev skolen indviet på festlig vis. Rinkenæs Ungdomsskole, skolen ved Flensborg Fjord var nu i gang med sit første elevhold bestående af 31 piger. Jo, det var en lykkelig dag!

*Klar til elevmodtagelse
både ude og inde.*

Den traditionelle 3-dages udlandstur til Kiel, Lubeck og Hamborg kan ikke tilfredsstille nutidens ungdom.
I dag går turene til f.eks. Holland, England, Polen, Norge eller andre steder.

Traditionerne skabes

Skolens første forstander, G. Peters-Lehm fortæller her om de første 10 år af skolens historie.

Det er en mærkelig fornemmelse at gå i gang med noget, der er så nyt, at det ikke nytter at spørge: Hvorledes plejer man at gøre? Der var ingen fortid, intet at spejle de nye handlinger i. Alt hvad der skulle gøres, var første gang.

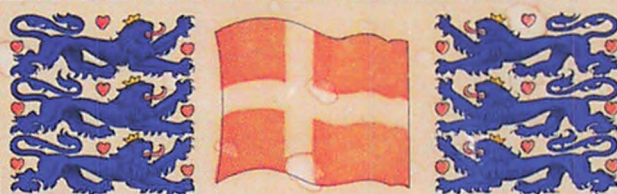
Der var mange hensyn at tage. Og vi ville nødtigt gøre fejltrin, som kunne blive skræmmende spor. Om vi helt undgik det, er vel tvivlsomt, men vi forsøgte at undgå det.

En af vore venner gav os følgende strofer: Mellem Dybbøl og grænsen ved Flensborg Fjord, vi bygged' skole på livets ord! -

Dermed var to ting sagt: Det skulle være en dansk skole og en bekendende, kristen skole. Derfor blev det en stor festlig dag, da tidligere forstander Demuth, Nordborg, på Danmarkssamfundets vegne overrakte skolen en smuk fane, som efter indvielsen blev båret foran elevflokken til gudstjenesten i Korskirken. Det blev en symbolsk handling: Under Dannebrog mellem skolen og kirken - korsets mærke over dansk ungdom. Således ønskede vi at bekende, hvem vi var, og hvad vi ville: Lad vaje højt vort kongeflag!

Fanen er en gave til skolen.

DANMARKS-SAMFUNDET

Efter Indstilling fra

vor Repræsentant
i Sønderjylland

har Danmarks-Samfundets Overstyrelse
besluttet at tildele

Rinkenæs Ungdomsskole
en Dannebrogsskole.

Danmarks-Samfundet naalegger Skolens
Ledelse og fremtidige Ledelse - baade ved Tanens
Onbevaring og ved dens Fremførelse for Skolen
eller Offentligheden - at behandle denne Dannebrogsskole
med den Omhu og Erbødighed, som vi skylder
Verdens ældste Flag og Danskernes Samlingstegn
gennem Størstedelen af vor Historie.

Danmarks-Samfundet forventer, at Skolen vil
hjælpe Samfundet i dets nationale Virksomhed
og deltage i Salget af Flag og Gennemførelse af
Flagfester paa Valdemarsdagen.

Danmarks-Samfundet udtaler Ønsket om
Lykke og Fremgang for Skolens Virksomhed
til Gavn for det danske Folk
og til Ære for vort Land.

Knud
Aarskrivning
Aarspræsident

Formand

Edm. Jensen

Bevis på overrækkelse
af fanen.

Dagen efter indvielsen - den 12. maj 1952 - indbød vi til første offentlige møde. Kordegn Hans Chr. Kofoed, vor meget gode ven, talte og rev alle med sig i sit hjertevarme indlæg for de unge, der aldrig fik mulighed for at starte rigtigt i livet, eller som snublede i starten. Ikke længe efter skulle vi opleve, at Kofoed døde efter en bilulykke på hovedvej I mellem Ringsted og Roskilde. Siden har de første mange elevhold haft lejlighed til at høre om denne mand og hans arbejde, som fortsatte efter hans død og har hele landets bevågenhed.

Det var vort ønske, at Ungdomsskolen måtte være en åben skole, hvor naboer og venner kunne gå frit ind og ud. Ikke at det skulle være en lukket cirkel for uniformerede. Derfor blev dette første møde efterfulgt af mange snese møder gennem årene. Tilslutningen har ikke altid svaret til anstrengelserne. Vi har vendt det mod os selv og spurgt, hvorledes vi kunne have gjort det bedre. Vi har ikke fundet løsningen endnu.

Besøgende på skolen ved forskellige lejligheder.

De første år var såvel åbnings- som afslutningsfesterne offentlige, og der blev efterhånden en kreds af naboer, som trofast sluttede op om disse aftener. Vi indbød ofte skolefolk fra Sydslesvig til at komme og være med, og mange gange kunne vi glæde os over sådanne besøg af dem "søndenå".

Det varede imidlertid ikke længe, før vi fandt, at afslutningsfesterne måtte være lukkede og forbeholdt eleverne og deres forældre alene. Det var simpelthen ikke til at holde ud at skulle sige farvel til de mange unge i fuldt rampelys. Når vi har arbejdet sammen i 5 måneder og følt glæden i samværet, er det ikke muligt at skilles, uden at det kan røre ved de ømmeste strenge i sindet. Hvor meget dette har betydet, kan man måske forstå deraf, at vi nu også har undladt at tage forældrene med ved selve afslutningen. Den er helt privat. Den er elevernes og vores farvel til hinanden. Men den er også et: På snarligt gensyn!

Bespisning ved elevstævne.

Elevstævne i haven.

Elevfesten er blevet den store dag i årets kredsløb. Den er vokset i takt med antallet af tidligere elever, så vi nu omkring 10-året skal regne med omkring 350 deltagere. Det er en kæmpeanstrengelse for hvert elevhold. Der skal øves i sangkoret, med gymnastikken og med det dramatiske. Men da det er et nyt hold hvert år, mærker vi ikke aversion derimod. At vort køkken kan magte det - et køkken, der er beregnet til at bespise ca. 90 mennesker til daglig - er mig en gåde. Men det går tilsyneladende godt, og alle bliver mætte. Nok er vi trætte bagefter, men vi får så meget gennem samværet med de tidligere elever, at vi glæder os til hver ny elevfest.

"Ved julens dør" er navnet på en aften i december umiddelbart før eleverne rejser hjem til jul. Den er blevet meget succesrig, idet alle de mennesker vi indbyder kommer og er med, selv om det er midt i al travlheden lige før julen. De faste punkter med jule-spil og årets gæster, med kaffebord og nisseshow gør det til en hyggeaften af kvalitet.

Vi har i de seneste år afholdt et elevmøde om vinteren. Det er den første søndag i februar. Også denne sammenkomst lader til at blive en god tradition, især for de elever, der opholder sig i landsdelen. Vi har dog oplevet, at der kom elever fra Midt- og Nordjylland.

April og oktober måneder er de travle møderejsers tid. Her får vi lov til at møde mange tidligere elever. Meget hurtigt blev det til et ønske om et samvær gennem en weekend. Det var Holstebroegnens folk med tyngden i Sevel kommune, der gik foran i dette ønske, og det første i en ubrudt række oktober-week-ends med stadig stigende tilslutning. Senere har Thylands-eleverne ønsket en lignende weekend der oppe, og et første forsøg er gjort i efteråret 1961. I København holdes der hvert år en aften i et elevhjem eller på Missionshotellet "Hebron", og tilslutningen er stor også der. Et samvær af en ganske særlig karakter er mødet med tidligere elever på Nr. Nissum seminarium. En anseelig flok forbereder sig der oppe til lærergerningen, og vi har den glæde at møde dem i det mindste en gang hvert år i forbindelse med seminariets bestyrelsesmøde. Alle disse traditioner er af stor værdi for os her på skolen, og da de besøges af et stigende antal deltagere, må vi tro, at de også er af værdi for de unge, der besøger dem.

Som en af skolens "traditioner" må også nævnes rutebilejer Nielsen, Sevel, der burde søge koncession på rutebilkørsel mellem Sevel og Rinkenæs. Utallige er de elever han har bragt hertil og hentet igen. Det gælder ikke blot ved begyndelse og afslutning på et kursus, men også ved henholdsvis sommer- og juleferie. Tak, Nielsen!

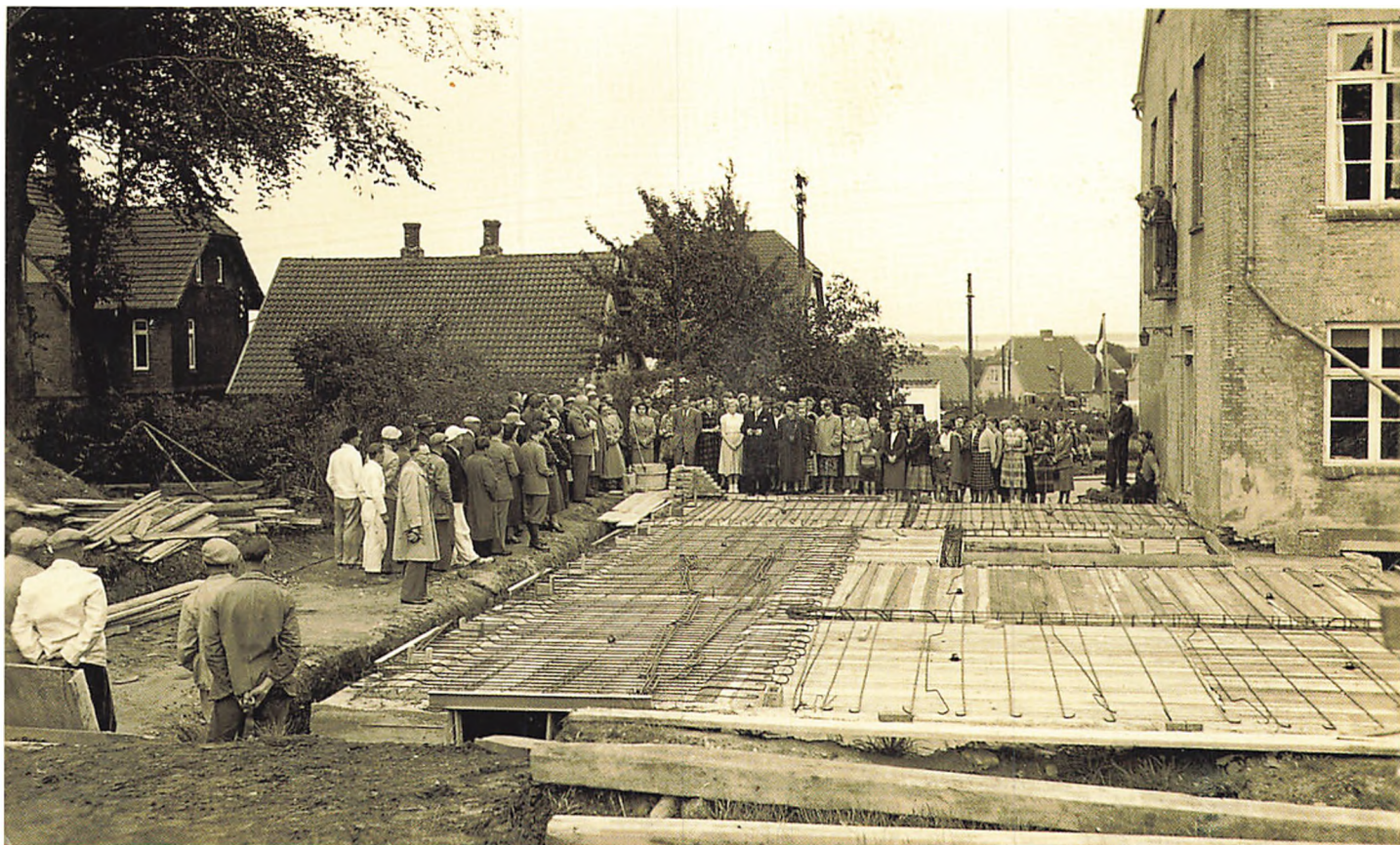

Et udpluk af
Danmarks
ungdom.
De har valgt
Rinkenæs
Ungdomsskole,
som deres!

Konfirmanden vokser ud af tøjet.

Ved indvielsen af elevbygningen i 1955 udtalte vor formand, at en skole som vor kunne sammenlignes med et sæt konfirmationstøj. Det skulle gerne være så stort, at der var plads til at vokse i det. Ikke for stort, men dog af en vis størrelse.

Billedet er godt valgt. Det viste sig nemlig, at vi uden selv at vide det begyndte skolearbejdet på et tidspunkt, hvor der blev grøde i ungdomsskolearbejdet. Antallet af unge, der søger vore skoler, øgedes kraftigt år for år netop i dette 10-år. Den ene nye skole efter den anden skød op - både her i grænselandet og ud over hele landet. Vi måtte hurtigt se i øjnene, at vi kunne få mange flere elever, hvis vi bare havde plads til dem. Og da skolens hele økonomiske trivsel hænger sammen med et vist elevtal, kunne bestyrelsen allerede i 1954 tage den beslutning at opføre en tilbygning til den gamle tidligere krobygning, der var blevet indviet til skolebrug i maj 1952.

Grundareal af den første tilbygning i 1955.

Det var en mærkelig, højtidelig dag, da biskop Beyer og jeg tog det første spadestik til den nye bygning. Endnu mere mærkeligt, da de dejlige store kastanjer blev fældet og vinden begyndte at suse om skolen. Men det var nødvendigt. Vi skyndte os at plante nye træer, men træer vokser langsomt. Det går langt hurtigere at fælde dem. Den 24. sept. 1954 havde vi grundstensnedlæggelse. Vor formand udtalte ønsket om, at vor skole måtte blive et åndeligt Dannevirke. Lærer Lauritsen og jeg så til hinanden. Vi havde netop liggende en gammel sten fra Dannevirke, som vi i al stilhed murede ind oven over de 3 officielle mursten, der var nedlagt med megen festivitas. Hvad vi følte, skal jeg ikke røbe.

*Forstander G. Peters-Lehm
nedlægger grundstenen.*

Grundstensnedlæggelse
den 24. sept. 1954.

Den 3. maj 1955 tog vi den nye bygning i anvendelse, og den 9. maj kunne vi med en times radiotransmission indvie bygningen og vise den frem for vore venner. Med denne bygning kunne elevtallet udvides fra 36 til 56, og i løbet af kort tid var alle pladser optaget. Dispositionen havde vist sig at være rigtig. Vi fik et sløjdlokale, der om sommeren fungerer som skolekøkken. Vi fik et klasseværelse mere og et rum, der fik det lidt krævende navn "bibliotek".

Opmuntret af de gode konjunkturer fortsatte vi byggeriet i 1958. Denne gang drejede det sig om en forstanderbolig. Atter måtte skovsaven i brug, og den store blodbøg og et kæmpestort elmetræ måtte falde for de nye tiders krav. Der var vist både harme og undren rundt omkring hos vore naboer, da missionær Graven Nielsen, Gråsten, og jeg begyndte at trække i saven. Men træerne og hele det kratlignende område mellem skolen og "Bakkehuset" måtte vige pladsen og en ikke særlig skøn, men absolut hensigtsmæssig og rummelig bolig rejste sig på stedet.

At der er begået en kæmpefejl ved at sammenbygge dette hus med elevfløjen nævnes kun for fuldstændighedens skyld.

Der måtte først slides hårdt med håndsaven.

1952 - 1955 - 1958, intervaller på tre år blev altså milepæle i vor skoles korte historie. Vi følte imidlertid, at vi endnu engang måtte sætte vor skoles arkitekt stævne og tale byggeri. Det blev til utallige møder og endnu flere forslag til fortsat byggeri. Men en dag kunne vi alle tilslutte os et forslag om at bygge et stykke mere til den nuværende elevbygning. Det nye stykke skulle indeholde en ny hovedindgang - idet amtsvejvæsenet har generet os med at anlægge en holdeplads for rutebiler lige uden for vor hoveddør. Endvidere et klasseværelse og en foredragssal samt nogle dejlige 2-sengs elevværelser. Dette byggeri er tilendebragt nu, og vi har formaliteterne i orden til en fortsættelse. I det næste år skal der bygges et skolekøkken, et fysik- og kemilokale, en lærerindebolig, nogle få elevværelser samt et moderne, elektrisk vaskeri.

Ønsket om at bygge en ny sal og anvende den nuværende til spisestue, samt modernisering af køkkenet, er fremtidsmusik, hvis toner vi dog synes at ane. Det, der kan stille sig hindrende herfor, er vore skolars oversette betydning i en tid, hvor den offentlige skole er stærkt fremme i rampelyset. Det kan betyde nedgang i elevtallet og dermed en standsning i vor skoles udvikling.

Vort forhold udadtil

Når der bygges en ny skole på en egn, stilles der som regel forhåbninger til, at den skal blive et samlingssted for unge i forskellig sammenhæng. Således er det også her. Det gælder ikke mindst KFUM-spejderne i Danmark. I 1953 havde vi en stor lejr, Vestjysk distriktslejr ved Høffelbjerg. Siden har mange hundrede drenge og unge mænd ligget i lejr her i nærheden, ofte arrangeret med bistand herfra og med besøg på skolen. Korpset har afholdt førerstævner og "Alt-i-et-stævne", ligesom det lokale spejderarbejde her i sognet i flere år har haft til huse her hos os - og har det endnu i kælderen af en af lærerboligerne.

Tilbygningen fra 1955 samt forstanderboligen fra 1958.

KFUM og KFUK i Sønderborgkredsen har afholdt mange weekends og møder hos os, og det årlige Fastelavns-stævne er blevet traditionelt Rinkenæsstævne. DMS har også benyttet vore lokaler til møder og stævner og gør det fremdeles. Indre Missions bibelkursus gæster os hvert andet år, og vi har den glæde at deltagerantallet vokser støt - ikke mindst med ungdommeligt islæt.

Amtsungdomsstævnerne i Aabenraa og Sønderborg amter har afholdt kursus, og sidst har de sønderjyske kommunesekretærer og kæmnere afholdt weekend-kursus hos os. Sprogforeningen og Sønderjysk Skoleforening har holdt årsmøde her på skolen, og dertil kommer de utallige besøg af foreninger og udflugter - ofte med midt-dage og kaffeborde.

Som noget særligt skal nævnes kommunernes sommer-udflugter for de gamle. Det har været festligt at have disse besøg, hvor eleverne har sunget og jeg har talt til de gamle. Ligeledes har udflugter med dansksindede fra Sydslesvig ofte gæstet os - og vil forhåbentlig gøre det fremdeles.

Vi har ikke spundet guld på alle disse arrangementer, og det har slidt på vore fridage og ferier, men vi har fået "kontakter", som man kalder det i dag, og det tror vi har været til vor skoles bedste. Derfor vil vi fremdeles være åbne og gæstfrie overfor lignende ønsker.

G. Peters-Lehm fortsætter: Til dette afsnit bør måske føjes min personlige forbindelse til "De nationale foreningers samarbejdsudvalg", hvor jeg gennem flere år har repræsenteret KFUM og KFUK i Sønderjylland. Endvidere mit forsøg på at afbetale gæld til landsbevægelsen KFUM

og KFUK og KFUM-spejderkorpset ved at hjælpe til i deres landsbestyrelser.

Selve skolearbejdet

Da vi begyndte at holde skole her, havde jeg ikke anet, at det var så krævende og så rigt på samme tid. En ældre, meget dygtig kollega har engang sagt, at ungdomsskolen er Danmarks vanskeligste, men festligste skoleform! - det er så sandt, som det er sagt.

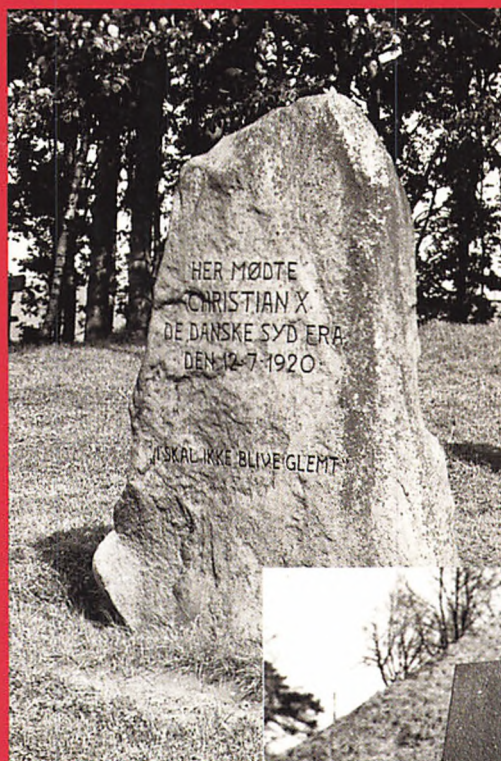
Vore elever er i en alder, hvor det bryder og gærer, hvor forandringen fra barn til voksen er i fuld gang, hvor fortroligheden til forældrene er ved at bryde, hvor de ofte føler sig på kant med hele tilværelsen, hvor de trænger til forståelse og medleven, og hvor de trænger til miljøskifte. Da er det en fordel for dem, at de møder nye kamrater, nye lærere og et nyt stykke Danmark.

På tur til "Valdemarsmuren" ved Dannevirke.

Det er en fordel, at vi to gange om året møder nye elever, som vi ikke forlods kan bestemme vort forhold til. Vi møder altså hinanden uden fordomme og er gensidig ubelastede i dette forhold. Vi vinder megen erfaring, idet vi lader hold efter hold passere, og vi har mulighed for gennem det frie valg af emner og metoder at kunne skabe en undervisningsform, der taltaler og optager vore elever.

Med skolens placering nær grænsen og med det vældige historiske stof om os fra Dybbøl til Dannevirke har vi stof til at gøre ikke blot historien, men også samfundskundskab levende for dem, så de får et levende forhold til det folk, de tilhører. Den farvestrålende og "opfindsomme" dagbog hver elev laver, er et vidnesbyrd om, at "spændetrøjer os ej fornøjer og ingen bure for papegøjer vi flette her". Nej, det er vor glæde at konstatere, at eleverne fanges af selve arbejdet. Vi skal ikke drive på, snarere ofte holde igen - og det gælder både de unge piger og de unge mænd.

Historiske mindesten,
som kan nås
på cykel.

Det er også en medvirkende årsag til, at lærerne giver sig selv i arbejdet på en måde, som mangan anden skoleform måtte misunde. Det er medvirkende til at fremme et godt forhold mellem lærerne indbyrdes og mellem lærerne og eleverne. Dertil hjælper naturligvis også busturene til Sydslesvig og til Lübeck og Hamburg, som er blevet faste numre på programmet. Og det samme gælder rejserne med tidligere elever til vore nabolande.

Afstemningsplakat som nu findes i skolens spisesal.

Navneskilt på elevgangene som de så ud engang.

Ungdomsskolen og fremtiden?

Der ringes vel ikke med dødsklodder over vor skoleform, men det er ikke den skoleform, der ofres megen omtale i dagspressen eller i tidsskrifterne. Det er ofte andre skoleformer.

Vi skal dog glæde os over myndighedernes positive holdning over for os. Afdøde statskonsulent Johannes Novrup var den mand, der gav stødet til, at det blev muligt at oprette og drive ungdomsskoler uden søvnløse nætter på grund af truende økonomisk ruin.

Hans første lov af 1942 er revideret flere gange, hver gang med fordel for såvel elever som skole. Vort undervisningsministerium med forstående, dygtige og hjælpsomme embedsmænd fra departementschef, kontorchef til sekretær er vi stor tak skyldige. Den vil vi også med glæde bringe her. Og jeg kunne unde mange af disse mennesker at få et umiddelbart indtryk af det daglige arbejde på vore skoler, så de kunne se, hvorledes eleverne giver sig hen i arbejdet, tager fra, når der undervises og hvilke synlige resultater, der ofte viser sig efter kun 5 måneders skolegang på ungdomsskolen.

Mange elever er mærkede af utilstrækkelig undervisning i folkeskolen, fordi det ikke er muligt at skaffe kvalificeret mandskab til embederne. Man skulle se, hvorledes modlø-

se elever med ringe kendskab til elementær dansk og regning får glans i øjnene, når de opdager, at det kan nytte at tage fat under en dygtig lærers eller lærerindes vejledning. Man skulle se taknemlige forældre ved kursets afslutning, når de konstaterer, at deres børn har fået "det skub i ryggen", der giver dem så megen selvtillid, at de tør gå i gang med en læreplads, en uddannelse, et arbejde de attrår, at de tør tro på, at livet kan blive stort og rigt også for dem.

"Ungdomsskolen skal ikke være et reparationsværksted for punkterede skolekundskaber" (Jørgen Bukdahl), men vi må ikke desto mindre gøre vort arbejde, hvor behovet er størst - og så forsøge at give noget mere. Giv det, der kan blive til en livsholdning og måske tilmed af evighedsbetydning for et ungt menneske.

Derfor er vi mange, der vier vort arbejde og vor fremtid til den frie ungdomsskole, idet vi håber på og tror på, at vi har en så vigtig opgave at røgte, at vort land ville blive fattigere, hvis vore 110 ungdomsskoler lukkede deres døre.

Således berettede skolens første forstander G. Peters-Lehm ved 10 års jubilæet i 1962

Rapanden Rasmus. Den haster også fremad!

Forstanderskifte for første gang

Da det ikke hører til dagens orden, men til historien, skal der her berettes lidt om det første forstanderskifte.

Det hører ikke til dagens orden at skifte forstander på en efterskole. Det er faktisk kun sket tre gange i skolens 50-årige historie. D.v.s. at det nuværende forstanderpar, Margit Skov- og Erik Back Pedersen er det fjerde forstanderpar.

Netop fordi det ikke hører til dagens orden, men til historien, skal der her berettes lidt om dette første skifte.

I foråret 1965 blev Inga og Georg Pristed, daværende lærerpar ved det kommunale skolevæsen i Bjerringbro, bedt om at møde på en bestemt adresse i Randers, hvor Rinkenæs Ungdomsskoles formand, provst A. Westergaard-Jacobsen, gerne ville mødes med dem. Baggrunden var, at Peters-Lehm var blevet opfordret til at blive sognepræst i Hellevad i Sønderjylland. Derfor ville skolen komme til at mangle en forstander, og derfor mødet i Randers. Ægteparret Pristed var i den situation, at de havde søgt en stilling som førstelærerpar et andet sted, og havde fået melding om, at der her var tale om en enstemmig indstilling af dem til stillingen.

Det var altså igen tale om en kommende forstander, som ikke havde søgt stillingen, men blevet opfordret til at få den. Naturligvis var det en vanskelig stillingtagen for familien Pristed. De havde ligesom vænnet sig til tanken om, at de skulle være førstelærerpar i et godt embede. Mødet med skolens bestyrelse, kædet sammen med den tillid, der blev udvist, bevirkede, at Inga og Georg Pristed sagde ja til stillingen i Rinkenæs, som de tiltrådte i 1965.

Inga Pristed

Georg Pristed

Forstanderparret

Georg Pristed havde lidt kendskab til efterskolen derved, at han helt tilbage til sidst i 40'erne havde undervist et par vintre på en efterskole. Det havde ført til, at tanken om en gerning på en efterskole lejlighedsvis havde været oppe at vende, men mere var det ikke blevet til. Ud over lærergerningen i Bjerringbro, var Georg Pristed meget engageret i KFUM og KFUK - arbejdet, hvilket ikke var nogen dårlig indfaldsvinkel til det kommende skolearbejde. Med bøn om Guds velsignelse i arbejdet med de unge, begyndte deres første vinterskolehold med 45 drenge, som var tilmeldt et ganske normalt 5-måneders kursus.

Kursusomlægning

*“En ændring af en eller anden art måtte til, hvis skolen skulle overleve!
Det så nemlig ganske dystert ud.”*

Et normalt efterskoleophold varede 5 måneder. Om vinteren, d.v.s. fra november til april, var det udelukkende drenge på skolen. Om sommeren, d.v.s. fra maj til oktober, var det udelukkende unge piger på skolen. Sådan var det på alle skoler over hele landet. Men en nytænkning på området blev en nødvendighed! Det hang sammen med, at der var blevet oprettet ganske mange efterskoler på landsplan, og det begyndte at kunne mærkes på svigtende elevtal. Sådan også her!

En ændring af en eller anden art måtte til, hvis skolen skulle overleve! Det så nemlig ganske dystert ud. I marts 1966 var der kun 9 tilmeldte elever til sommerskolen, og det er økonomisk ikke holdbart. Forstander Pristed kom med et meget dristigt forslag til bestyrelsen om en radikal ændring af de hævdundne kursustermener. Forslaget gik ud på, at aflyse det kommende sommerkursus, og i stedet begynde et nyt fra august og frem til juni - altså et 10-måneders kursus, som svarer til længden af et skoleår i folkeskolen! Desuden foreslog han også, at der sideløbende hermed, skulle være mulighed

for et "normalt" 5-måneders kursus. Ikke nok med disse radikale ændringsforslag. Hertil kom, at der sammen med de længere kursusophold, også skulle ændres derhen, at det blev fællesskole! D.v.s. at både drenge og piger skulle være på skolen samtidig!

*Sommerholdet
bestod af unge
piger.*

*Vinterholdet
bestod af
unge mænd.*

Det var ændringer, som man ikke bare lige tager stilling til omkring aftenkaffen ved et bestyrelsesmøde. Debatten på dette felt gik blandt efterskolefolk, forældre og andre interesserede, og bølgerne kunne gå meget højt. Nogle var imod det med blandede elevhold på skolerne, og andre gik varmt ind for det. På skolerne med baggrund i KFUM og KFUK og Indre Mission var dette spørgsmål også blevet et varmt emne. Mange mente, at skolerne blev nødt til at afspejle det samfund, de lever og virker i.

Konsekvensen heraf ville blive, at der fremover ville være tale om efterskoler, der havde kurser, der i længde svarede til et skoleår i folkeskolen - og hvor elevholdet ville bestå af både piger og drenge. Ret beset var der ikke meget nyt i at have drenge og piger i samme skoleklasse til undervisning. Det havde man jo haft i mange år.

Det provokerende nye var, at nu var man i færd med at indføre disse tingenes tilstand i de ærværdige holdningsskoler, som jo tillige var kostskoler! Hvad enten man syntes om de ændrede tilstande eller ej, så var der ingen vej udenom. Man havde stort set ingen forventninger om, at det ville blive lettere i fremtiden, men man havde det håb, at der ville melde sig så mange elever, så efterskolen kunne drive skole - også i fremtiden! Bestyrelsen for Rinkenæs Ungdomsskole indså nødvendigheden af den foreslåede ændring, og sagde ja til forslaget og de heraf følgende bygningsmæssige ændringer, som nu blev nødvendige. Dette skete i 1966.

Indførelse af fællesskolen i 1966 var en radikal strukturel ændring.

Det er godt med en pause i undervisningen.

For 50 år siden kunne der godt være både fire og seks elever på et værelse. I dag har mange eget bad og toilet og maksimalt to elever på hvert værelse.

Statskontrollerede prøver

"Det var stadig frivilligt for den enkelte elev - og for den enkelte skole - om man ville være med."

Samtidig med debatten om overgangen til fællesskole, foregik også en anden debat! Set i bakspejlet kan man måske sige, at det var heldigt, at de to ret så forskellige sager netop kom frem nogenlunde samtidig, men dengang debatten foregik, følte mange, at det var lige rigeligt med ændringsforslag!

"Statskontrollerede prøver" var for mange et fy-ord! Noget sådant hørte ikke hjemme i den frie skoleform, for det ville jo betyde, at der skulle undervises i et bestemt stofområde på et bestemt niveau, og der ville blive afholdt statskontrolleret prøve, når skoleåret var til ende! Ikke desto mindre ændrede skoleloven sig derhen, at det blev muligt for efterskolerne, at tilbyde denne undervisning til de elever, som selv ønskede det! Frihedsprincippet var delvist bevaret.

Det var stadig frivilligt for den enkelte elev - og for den enkelte skole - om man ville være med. Praxis kunne derfor blive, at nogle elever ønskede at gå til prøverne, medens andre valgte dem fra.

Hvor blev de Koldske skoletanker, med *fortælleformen* som metode og *kristendommen* som fundament, egentlig puttet hen? Ville det være muligt at drive efterskole på det grundlag, som skolen var bygget på, hvis man gik ind på de foreslåede ændringer?

"Fortælleformen" lever stadig i bedste velgående.

Også på dette punkt besluttede bestyrelsen at gå med på ideen. På ingen måde agtede de at slække på skolens formålsparagraf, men i den ændrede samtid, skulle det gerne blive et positivt alternativ i en nok så destruktiv tidsånd. De af forstander Pristed nok så radikale ændringsforslag, kom altså til synligt udtryk gennem skolens første "blandede" elevhold, som begyndte til august 1966 og i juni 1968 blev de første statskontrollerede prøver aflagt på skolen. De betød også, at nu var et efterskoleophold lige-stillet med folkeskolens afgangsklasser. På længere sigt måtte det føre til noget positivt.

Her må det være på sin plads at understrege, at enhver efterskolemand/kvinde med respekt for sig selv, aldrig har villet påstå, at undervisningen på en efterskole er bedre end i folkeskolen, men den har mulighed for at være anderledes, fordi der er tale om en kostskole, med hvad deraf følger. Netop, hvad der til enhver tid er efterskolens eksistensberettigelse.

En konsekvens af den ændrede struktur betød også afholdelse af statskontrollerede prøver.

Sportsstævne i forbindelse med besøg fra andre efterskoler.

Tidsbillede gennem 50 år

Skolens formålsparagraf og heraf følgende timeplaner!

Skolens formålsparagraf, som den første bestyrelse formulerede den, lyder således:

"Det er skolens formål at drive dansk ungdomsskolearbejde på afgjort kristen grund i tilslutning til Kirkelig forening for den Indre Mission og KFUM & KFUK i Danmark, som har oprettet skolen.

Dette arbejde søges nået gennem en dygtig, målbevidst undervisning, hvor der sigtes på at udvikle elevernes anlæg og evner, og ved samlivet mellem kammerater og lærere. Det er skolens håb, at den på denne måde må være med til at ruste de unge til at leve et rigt liv som en vågen, kristen og dansk ungdom".

Dette formål, formuleret i klare vendinger, er der ikke ændret på i de 50 år, som skolen har eksisteret! Det er et godt signal at lade gå videre til eftertiden, fordi det siger noget om nogle mennesker, der havde en holdning og en base, der ikke bare var brugbar, men "bærebare". Formålsparagraffen lader i sin formulering klart fremgå, at det kristne grundlag skal være det bærende for denne

skole. Man må nok sige, at skolens ledelse og medarbejderstab, efter bedste evne, har forsøgt at leve op til formålsparagraffens ordlyd gennem alle årene. Det har været forsøgt efterlevet under bøn om Guds vejledning.

Dette træskærerarbejde er udført af kunstner Otto Flath, Bad Segeberg. Motivet er: "Jesus stiller stormen på søen".

Et synligt tegn på denne efterlevelse, kan i grunden godt aflæses i den daglige timeplan for eleverne. Hvis man vil lægge mærke til, hvilke fag man tilbyder, og i hvilket omfang de fylder i timetal, kan det godt være et udtryk for vægtlægning.

Der følger nu et udsnit af timeplaner/skoleskemaer, som egentlig også er et udmærket billede af samtiden og dens krav og behov.

Første timeplan fra 1952

Desværre findes der ikke i skolens arkiver en timeplan, som den så ud, når eleven fik den udleveret. Man kan ikke udelukke, at der slet ikke har været en trykt eller håndskreven plan til hver elev. Det er tænkeligt, at de selv har skullet skrive den af efter en stor fællesplan. Timetallet for det enkelte fag findes ikke, men fagene har været følgende:

Første timeplan fra 1952

dansk	regning
geografi	sang
kirke- og missionshistorie	danmarks- og verdenshistorie
litteratur	kristendomskundskab
gymnastik	tegning
sløjd (for unge mænd)	skolekøkken(for unge piger)
	håndarbejde
	kjolesyning
	vævning
frivillige fag:	
spejderarbejde	sprogundervisning (tysk eller engelsk)

Desuden blev der foretaget cykelture til Dybbøl, Broager, Graasten, Krusaa med landegrænsen, Sydslesvig og mange andre steder.

Et forfriskende fodbad
efter en cykeltur er altid
godt.

En "fedteklemme" er nu
heller ikke af vejen.

1971-72

	MANDAG	TIRSDAG	ONSDAG	TORSdag	FREDAG	LØRDAG
	H6 + GP	KH + OH	CH + KH	PS + EH	AM + PS	GP + HE
8 ³⁰	8 Kænderdansk - GP 9a Dansk - KH 9b Dansk - OH 10a Regning - H6 10b Dansk - PS	8 Skattemålsk - KH 9a Regning - OH 9b Regning - H6 10 Kænderdansk - GP	8 Aften oplysning 9a Regning - H6 10 Kænderdansk - GP	8 Engelsk - PS 9a Regning - OH 9b Regning - H6 10 Kænderdansk - GP	8 Regning - H6 9a Dansk - KH 9b Dansk - OH 10a Dansk - AM 10b Dansk - PS	8 Skattemålsk - H6 9 Kænderdansk - KH 10a Regning - H6 10b Dansk - OH
9 ⁰⁰	8 Dansk - H6 9 Tysk - AM 10a Dansk - PS 10b Regning - OH	8 Tysk - H6 9a Dansk - KH 9b Dansk - OH 10a Dansk - AM 10b Dansk - PS	8 Dansk - H6 9a Dansk - KH 9b Dansk - OH 10a Dansk - AM 10b Dansk - PS	8 Regning - H6 9a Dansk - PS 9b Dansk - OH 10 Engelsk - KH	8 Dansk - PS 9a Regning - OH 9b Regning - H6 10 Tysk - AM	8 Dansk - H6 9a Dansk - PS 9b Dansk - OH 10 Skattemålsk - KH
10 ¹⁰	8 Dansk - PS 9a Regning - OH 9b Regning - H6 10 Kænderdansk - KH	8 Dansk - H6 9a Dansk - PS 9b Dansk - OH 10 Engelsk - KH	8 Regning - H6 9 Kænderdansk - GP 10a Dansk - PS 10b Regning - OH	8 Engelsk - H6 9 Tysk - AM 10a Dansk - PS 10b Dansk - OH Kpologering - H6	8 Dansk - H6 9 Skattemålsk - KH 10a Dansk - PS 10b Dansk - OH	8 Engelsk - H6 9 Kænderdansk - GP 10a Dansk - PS 10b Regning - OH
11 ⁰⁰	8 Regning - H6 9a Dansk - PS 9b Dansk - OH 10 Engelsk - KH	8 Dansk - PS 9 Tysk - AM 10a Regning - H6 10b Dansk - OH Kpologering - H6	8 Dansk - PS 9 Engelsk - KH 10 Tysk - AM Kpologering - H6	8 Engelsk - H6 9 Kænderdansk - GP 10a Dansk - AM 10b Regning - OH	8 Kænderdansk - KH 9a Dansk - PS 9b Dansk - OH 10 Tysk - AM Kpologering - H6	8 Kænderdansk - GP 9a Dansk - KH 9b Dansk - OH 10a Regning - H6 10b Dansk - PS
13 ³⁰	8 Tysk - H6 9 Engelsk - KH 10 Tysk - AM Kpologering - H6 Skattemålsk for rest EH	8 Skattemålsk - H6 9 Skattemålsk - KH 9 Engelsk - KH 10 Skattemålsk - PS	8+10 Skattemålsk - KH 9 Tysk - AM 10 Engelsk - KH Kpologering - H6 Skattemålsk for rest - EH	8+10 pr. gym - EH Dn. Skattemålsk - AM Kpologering - H6	8+10 pr. gym - EH 9 Skattemålsk - KH 9 Engelsk - KH	13 ³⁰ - 14 ³⁰
14 ⁰⁰	8+10 pr. gym - EH 9 Skattemålsk - KH Folkeskole - PS	8+10 pr. gym - EH 9 Skattemålsk - KH	8+10 Skattemålsk - KH 9a Regning - OH 9b Regning - H6 10 Skattemålsk - KH	Dn. Skattemålsk - AM 9 Træstige - KH 10 Skattemålsk - PS Kpologering - H6 Folkeskole - EH	8+10 Træstige - KH Skattemålsk - AM Folkeskole - EH	14 ³⁰ - 15 ³⁰
15 ¹⁰	8 Skattemålsk - KH 9 pr. gym - EH 10 Skattemålsk - PS	8+10 pr. gym - LP 9 Skattemålsk - PS 9 Træstige - KH Skattemålsk for rest - EH	8+10 Træstige - KH Skattemålsk - AM 9 pr. gym - LP Folkeskole - EH Skattemålsk - H6	8+10 pr. gym - LP 9 Træstige - KH 9 Skattemålsk - PS Folkeskole - EH Skattemålsk - H6	8+10 Træstige - KH Skattemålsk - AM Folkeskole - EH 9 pr. gym - LP	15 ³⁰ - 16 ³⁰
16 ⁰⁰	8 Skattemålsk - AM Folkeskole - EH 9 Skattemålsk - PS 10 Skattemålsk - KH	8 Skattemålsk - H6 9 pr. gym - EH 9 pr. gym - LP 10 Skattemålsk - PS	8+10 pr. gym - LP 9 pr. gym - EH Kpologering - H6	8+10 Skattemålsk - KH 9 pr. gym - EH 9 pr. gym - LP	8+10 pr. gym - LP Skattemålsk - AM 9 Skattemålsk - KH Folkeskole - EH	16 ³⁰ - 17 ³⁰
17 ⁰⁰	8 Skattemålsk - AM Folkeskole - EH Kænderdansk - H6	8 Skattemålsk - H6 9 pr. gym - EH 9 pr. gym - LP 10 Skattemålsk - PS	8+10 pr. gym - LP 9 pr. gym - EH Kpologering - H6	8+10 Skattemålsk - KH 9 pr. gym - EH 9 pr. gym - LP	8+10 pr. gym - LP Skattemålsk - AM 9 Skattemålsk - KH Folkeskole - EH	
17 ³⁰	H6 + EH + AM	KH + OH + PS	DE VAGTHAVENDE TIL SØNDAG M I K	GP + LP + AM + H6	KJ + EJ + LP	

Anden timeplan fra 1971/72:

For fuldstændighedens skyld skal nævnes, at skrivemaskinen var opfundet på dette tidspunkt.

Alligevel har man fundet det tilstrækkeligt, at have fællestimeplanen på denne enkle måde.

Bemærkelsesværdigt er programmet for onsdag aften. Her står M.I.K. som egentligt er et grønlandsk udtryk, og betyder noget i

retning af festligt samvær. Samtlige elever og lærere var samlet denne aften til egen underholdning. Traditionen holdt sig til langt op i 1970'erne.

Et festligt indslag ved en MIK-aften.

Elevunderholdning

- eller en gæst kommer og hjælper til ved en MIK-aften.

Hovedskema Rinkenæs Ungdomsskole 2001/2002

2. semester

Tider	Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag
07.30 – 08.30	Reng/andagt	Reng/andagt	Fortælletime	Reng/andagt	Fortælletime
08.30 – 09.15	8. Kristendom KEN 9A Dansk AS 9B 10.Tysk AS	8. Fysik MS 9A Dansk AS 9B Dansk TH 10	8 Orient. MSP 9I Engelsk TH 9II Engelsk... AS 10 Engelsk BJ	8 Matematik EP 9A Orientering JB 9B Orientering TH 10 Tysk AS	8 Matematik EP 9I Matematik KKK 9II Matematik JB 10 Matematik VR
09.20 – 10.05	8 Kristendom KEN 9 Tysk AS 10g Fysik SJ	8 Engelsk KKK 9 A Dansk AS 9B 10 Dansk BJ	8 Orient. MSP 9I Engelsk TH 9II Engelsk... AS 10 Engelsk BJ	8 Matematik EP 9A Orientering JB 9B Orientering TH 10 Tysk AS	8 Matematik EP 9I Matematik KKK 9II Matematik JB 10 Matematik VR
10.05 – 10.25	PAUSE	PAUSE	PAUSE	PAUSE	PAUSE
10.25 – 11.10	8 Dansk MSP 9A Dansk AS 9B Dansk TH 10 Dansk BJ	8 Dansk MSP 9I Matematik KKK 9II Matematik JB 10 Matematik VR	8 Dansk MSP 9I Matematik KKK 9II Matematik JB 10 Matematik VR	8 Tysk HG 9 Tysk AS 10 Orientering JB	8 Engelsk KKK 9A Kristendom MS 9B Dansk TH 10 Dansk BJ
11.15 – 12.00	8 Dansk MSP 9A Dansk AS 9B Dansk TH 10 Dansk BJ	8 Dansk MSP 9I Matematik KKK 9II Matematik JB 10 Matematik VR	8 Matematik EP 9A Dansk AS 9B Kristendom JB 10 Dansk BJ	8 Tysk HG 9 Tysk AS 10 Orientering JB	8 Engelsk KKK 9A Kristendom MS 9B Dansk TH 10 Dansk BJ
12.00 – 13.00	MIDDAG	MIDDAG	MIDDAG 12.00 – 12.45	MIDDAG	MIDDAG
13.00 – 13.45	8 Tysk HG 9I Engelsk TH 9II Engelsk AS 10 Engelsk BJ	8 Hobby DC 8 Hjemk. AMB 9B Kristendom JB 10 Tysk AS	12.50-14.30 LÆRERMØDE/ RENGØRING	8 Fysik MS 9I Engelsk TH 9II Engelsk... AS 10 Engelsk BJ	VALGBLOK 13.00 – 14.35 Elektronik HWC Hobby DC Fodbold MS Stenslibning KEN Akvarel EN Tøj & stil TH
13.50 – 14.35	8 Tøj og Stil TH 9 Fysik OJ 10 Kristendom JB	8 Hobby DC 8 Hjemk. AMB 10 Tysk AS	13.00 – 14.35 10 Fysik KB Rengøringsstjek	Basket EP Drama JB 9 Fysik OJ	
14.40 – 15.25	Tøj og Stil TH 9 Fysik OJ 10 Kristendom JB	8 Hobby DC 8 Hjemk. AMB 9 Tysk AS 10g Fysik (½) SJ 10 Fysik (½) KB	Sangtime MS KKK	Basket EP Drama JB 10g Fysik SJ	RENGØRING
15.25 – 15.45	PAUSE	PAUSE	PAUSE	PAUSE	PAUSE
15.45 – 16.30	15.45 – 16.50 GYMNASTIK Piger MH	Musik MS 10g Fysik (½) SJ 10 Fysik (½) KB Får og uld DC	Besøgstjeneste BJ Metal KEN Tøj og Stil TH Hobby DC Musik MS	Hjemkundskab EN Træsløjd KEN Kor MS Volley KKK	
16.30 – 17.15		Musik MS Drama JB Håndbold KEN Får og uld DC	Besøgstjeneste BJ Metal KEN Tøj og Stil TH Hobby DC Musik MS	Hjemkundskab EN Træsløjd KEN Kor MS Volley KKK	
17.15 – 18.00		Drama JB Håndbold KEN Får og uld DC	Besøgstjeneste BJ Metal KEN	Hjemkundskab EN Træsløjd KEN	
	PAUSE	PAUSE	PAUSE	PAUSE	

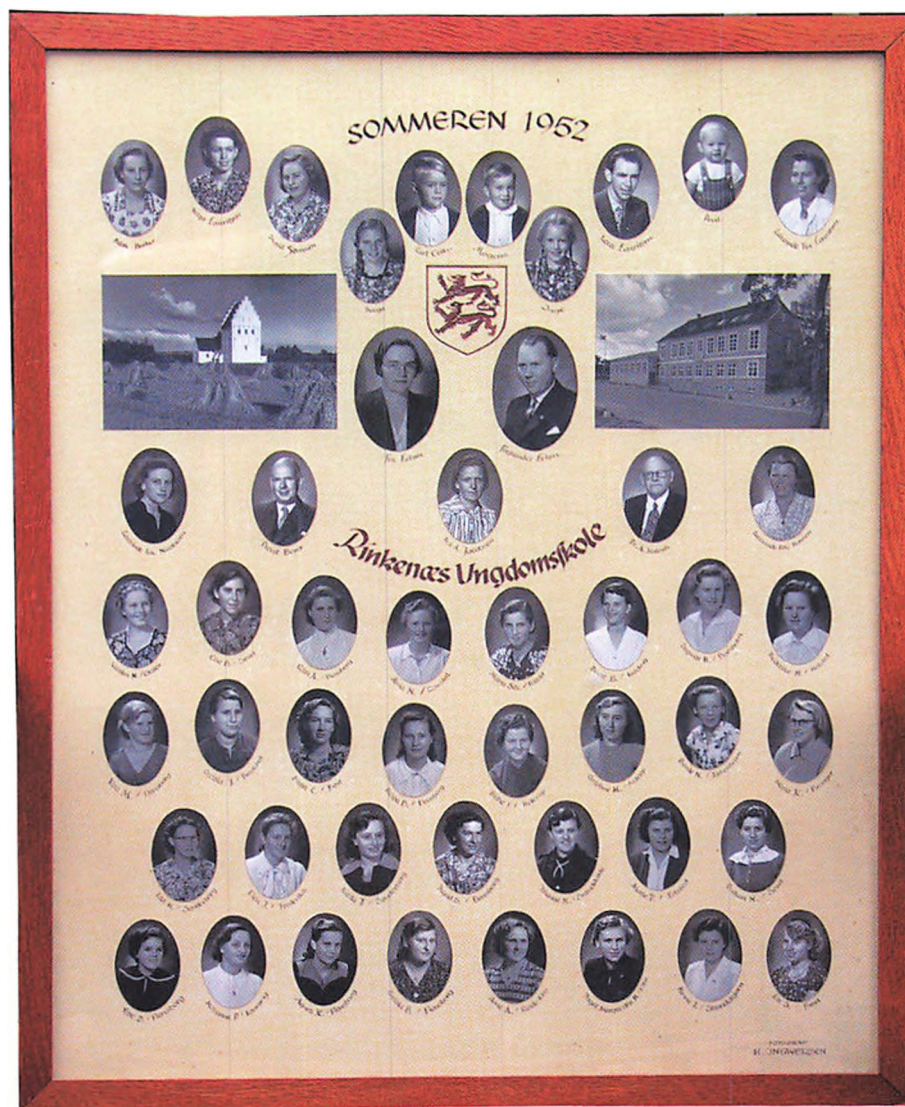
Rytmask gymnastik MH

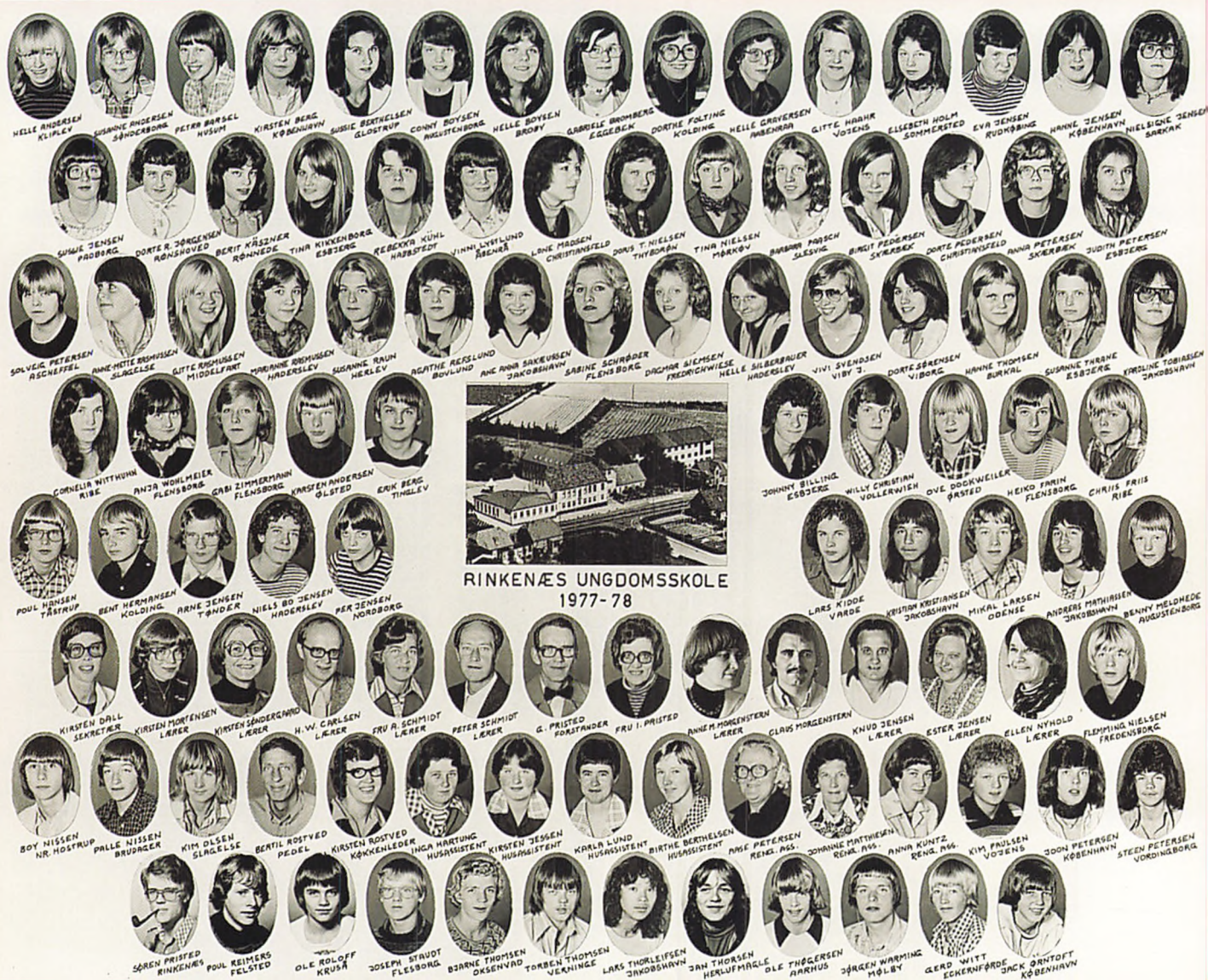
Tredje timeplan for 2001-02

Ud over de konkrete faggrupper som et topmoderne hovedskema (timeplan) anno 2002 tilbyder, er det vigtigt for skolen at tilføje, at der også findes væsentlige undervisningsformer, som ikke let lader sig rubricere

og aflæse. Der tænkes her på vigtigheden af at lære at søge de manglende oplysninger på de rigtige steder, og det er der muligheder for i dag i den moderne computerverden, som naturligvis også er en del af elevernes dagligdag.

Med til tidsbilledet gennem 50 år hører også de følgende tre billeder af forskellige elevhold. Mest iøjnefaldende er vel nok påklædningen.

RINKENÆS UNGDOMSSKOLE
1977-78

En af skolens mange traditioner er det årlige besøg af julemanden. Det sker i forbindelse med julefesten "Ved julens dør".

Traditioner dengang og nu

"Det er klart, at det år hvor en skole begynder sit virke, findes der ingen traditioner - de skal først skabes!"

Det med traditioner har tidligere været omtalt i dette hæfte under overskriften "traditionerne skabes"! Det er klart, at det år hvor en skole begynder sit virke, findes der ingen traditioner - de skal først skabes! Et relevant spørgsmål kan så være: i hvor mange år skal en "tradition" have været gennemført, før man kan kalde den tradition?

Der findes nok ikke noget entydigt svar på dette spørgsmål, men en tradition, der har overlevet fra skolens begyndelse i 1952 og frem til dette år, må nok siges at være blevet til en levedygtig tradition.

*Radioens
pige- og
drengenor
kom ofte
på besøg.*

I langt de fleste tilfælde vil traditioner være et positivt islæt. Det modsatte kan naturligvis også blive tilfældet. Positiv vil traditionen være, hvis den gennem den ændrede historiske udvikling, også formår at ændre sig derhen, at den i sin ændrede form, optræder som inspirerende faktor i en aktuel situation. Hvis det er tilfældet, må det være en positiv og indholdsrig tradition!

En sådan tradition, skabt i 1952 og stadig aktuel og levedygtig i år 2002, er traditionen "Ved julens Dør".

Det var ganske bevidst, at arrangementet fra begyndelsen af blev kaldt med dette navn. Festen, julefesten, som der her er tale om, blev afholdt umiddelbart før eleverne rejste hjem på juleferie. Derfor var navnet jo meget passende. I navnet lå også, at man fra skolens side ikke ønskede,

Gaveuddeling hører med til traditionen.

at foregribe begivenhedernes gang ved at tage hul på selve julefejringen for eleverne - det var noget, der var forbeholdt det enkelte elevhjem. De første mange år var den daværende festsal fyldt til sidste plads med eleverne, de pårørende og ikke mindst skolens naboer og venner. Krybbespil, sangkor, juletale på 10 min., kaffebord og julemand m.m. var faste ingredienser ved disse fester.

Nu i vor tid - 50 år senere - findes de samme elementer i nutidens "Ved julens Dør", men formen er ændret, så den nu passer ind i tiden. D.v.s. at årets krybbespil ikke mere finder sted i belysning fra en omlavet kagedåse, men belyses af adskillige kunstfærdigt ophængte scenelamper, der bliver styret af et professionelt lys- og omstillingsbord.

Sangkoret består stadig af nogle af skolens elever, men for at leve op til nutidens krav, bliver der taget fuldt elektroniske musikinstrumenter til hjælp, hvis lyd bliver forstærket i kæmpehøjtalere. Altså: de samme elementer, som dengang for 50 år siden, men i den ændrede form, som er en naturlig ændring af den samfundsudvikling, der har fundet sted.

Lucia-optoget er også en fast tradition.

En enkelt ting har stort set ikke undergået nogen forandring. Det er julealen på 10 min.! Den er der med samme længde. Der er altid en ny "taler" hver gang. Det betyder, at der nu har været 50 forskellige, der har holdt julealen på Rinkenæs Ungdomsskole gennem årene. Ganske prisværdigt! Måske kun en detalje, ja, men alligevel en detalje, som er særdeles værdifuld. Det, at julealen findes efter samme koncept som dengang, er et tydeligt signal om, at

det kristne grundlag, som skolen står for, er - trods det omgivende samfunds forandringer - ikke ændret en tøddel!

At andre traditioner har ændret sig til ukendelighed, eller for længst er ophørt, er en ganske naturlig ting. Også det, kan opfattes, som et signal om positiv fornyelsesevne.

Mange mennesker møder op - også når der kaldes til "Ved julens Dør".

Lokalberetning fra "kroens" tid

"Annemie Meilandt her fra Rinkenæs fortæller spændende oplevelser fra "kroens" tid, endnu før bygningen blev indrettet til ungdomsskole."

Annemie Meilandt her fra Rinkenæs fortæller spændende oplevelser fra "kroens" tid, endnu før bygningen blev indrettet til Ungdomsskole.

Annemie Meilandt, født Bruhn, blev født i det store hus direkte overfor kroen. Nogle få år senere flyttede familien et ganske lille stykke, så den nu kom til at bo skråt overfor kroen. Dette naboskab indebar, at Annemie Meilandt fik et indgående kendskab til det holdnings- og følelsesmæssige perspektiv omkring overgangen fra "Rinkenæs Oberkrug" til "Rinkenæs Ungdomsskole".

Annemie Meilandt fortæller følgende:

Det er kulturelt set et privilegium at være født og opvokset i et grænseland, og dermed være vidne til at to kulturer mødes på lige fod. Det bliver ikke mindre spændende af, at jeg har haft min opvækst her i Rinkenæs, for det har betydet, at jeg også fik lejlighed til at opleve hele forandringen fra Overkro til Ungdomsskole for 50 år siden. Inden jeg kommer til det, vil jeg lige fortælle lidt om Overkroen og dens mennesker, som jeg husker dem.

Min mor har fortalt mig, siger Annemie Meilandt, at hun har været ung pige på kroen for mange år siden, og hun havde kun godt at sige om stedet og ejeren fru Petersen, som i de sidste mange år måtte drive kroen alene. Min mor sagde om fru Petersen, at hun var: "et fint menneske"! Det gode tilhørsforhold til stedet betød, at jeg ofte kom på besøg som barn, da der her var jævnaldrende børn at lege med.

Kroen havde betydning for alle i sognet, da den var godt placeret. Inde i selve krobygningen var der kommunekontor, husker jeg. Dengang gik vi jo ind fra gaden i midten af bygningen. Så skulle man straks gå til højre og så kom man ind på kommunekontoret. Næsten lige overfor kroen lå dengang også posthuset, og dagligvarer kunne også købes i nabolaget. Ud over dette, var kroen også stedet, hvor mange af sognets aktiviteter foregik. Jeg tænker her på Ungdomsforeningens gymnastikundervisning, danseskole for både børn og voksne, amatørteater, sangkor, basar og familiefester m.m. Desuden blev Kommuneskolens årlige skolefest med tilhørende skolekomedie også afviklet her. Kroen har virkelig været et samlingspunkt i sognet. Mest af alt husker jeg Brandværnets store sommerfest. Det helt særlige ved denne fest var, at den blev holdt i kroens dejlige have - derfor en rigtig sommerfest.

Overgangen fra Overkro til Ungdomsskole, har to perspektiver indbygget. For det første må man gøre sig klart, at der på denne side af landegrænsen findes et tysk mindretal, hvilket er ganske naturligt. Ejeren af Overkroen, fru Petersen, forstod at balancere på det natio-

nale felt på forbilledlig vis. Tilbage stod det uomgængelige, at stedet nu skulle overgå til en institution, med alt hvad dertil hører! Det andet perspektiv lå i, at kroen også blev forvandlet til en kristen institution. Begge dele tog lokalbefolkningen som noget ganske naturligt, og det har ikke på noget tidspunkt givet anledning til skeldannelse eller lignende. Tværtimod! Sognet trådte nu tydeligere frem på danmarkskortet.

Når man nu i dag - mere end 50 år efter - gennemtænker hvad der er sket, så må man undres! I kroens gamle festsal, var der feltlazaret i 1864 for danske soldater, og under 2. Verdenskrig husede salen tyske flygtninge - i dag en nyindrettet foredragssal, som i sig bærer lidt af historiens vingesus!

Det har været livsbekræftende at følge hele udviklingen frem til i dag. Ikke bare fra sidelinien, men som nabo og skoleven, slutter Annemie Meilandt

Begyndelsen på et skoleår behøver absolut ikke at være kedelig - heller ikke at se på!

Elever fra første elevhold fortæller

“Vi har bedt Birthe Skov om at fortælle løs om det at være elev på det første hold.”

Den først tilmeldte elev på Rinkenæs Ungdomsskole var Birthe Skov (født Frederiksen). Hun boede dengang i Nordsjælland, nu i Sønderborg. Vi har bedt Birthe Skov om at fortælle løs om det at være elev på det første hold.

På spørgsmålet om, hvilke tanker hun gjorde sig, da hun erfarede, at de voksne i hendes liv havde bestemt, at hun skulle på ungdomsskole - og så helt nede i Sønderjylland - fortæller Birthe følgende: Det var en helt fremmed tankegang for mig, som ung pige i køkkenet på et plejehjem i Nordsjælland, at skulle gå på ungdomsskole. Hvad var det! Jeg havde aldrig hørt om noget sådant. Og så var det en helt ny skole, som ydermere lå helt nede i - ja, næsten i Tyskland! Den dag skolen skulle begynde, blev jeg sat på toget og kom også til Tinglev. Her skulle vi foretage et togsift, til et såkaldt "bumletog", men her mødte jeg så to andre piger, som også skulle være elever på den nye ungdomsskole. Vel ankommet til stationen i Rinkenæs, stod vi af toget og blev modtaget af forstan-

der G. Peters-Lehm, der var mødt frem for at byde velkommen, og for at køre vores bagage hen til skolen i et hestekøretøj med kusk! Vi er jo i 1952, kun syv år efter krigens afslutning! I den forbindelse husker jeg også, at de ret mange sydslesvigske elever på skolen fik besked på, at kosten på denne side af grænsen jo var noget kraftigere, end deres maver var indstillet på.

Jo ...Rinkenæs findes da på Europakortet.

Indvielsesdagen husker jeg ikke så meget fra, da vi elever havde haft meget travlt med forberedelserne til den store dag. Nogle af os havde været oppe kl. seks om morgenen for at gøre klar i haven m.v. En ting som imponerede mig temmelig meget var, at forstanderen selv deltog aktivt - også med det grove arbejde.

Der var også nok at tage fat på, da grunden overfor skolen på den anden side af hovedvejen tjente som køkkenhave.

En ting har bidt sig fast i min erindring fra indvielsesdagen, og det er, at formanden for skolens bestyrelse, provst A. Westergaard-Jacobsen sagde henvendt til os elever, at vi var "skolens sommerfugle"! Vi var også, som forstanderen senere har udtrykt det, som et "prøvehold" på mange måder.

Man kan lære meget på en sådan skole.

Dybbøl Mølle.

Fra selve skoleopholdet er sangfællesskabet noget af det, som først dukker op for mig. Vi sang utrolig meget, og fik god undervisning i at synge.

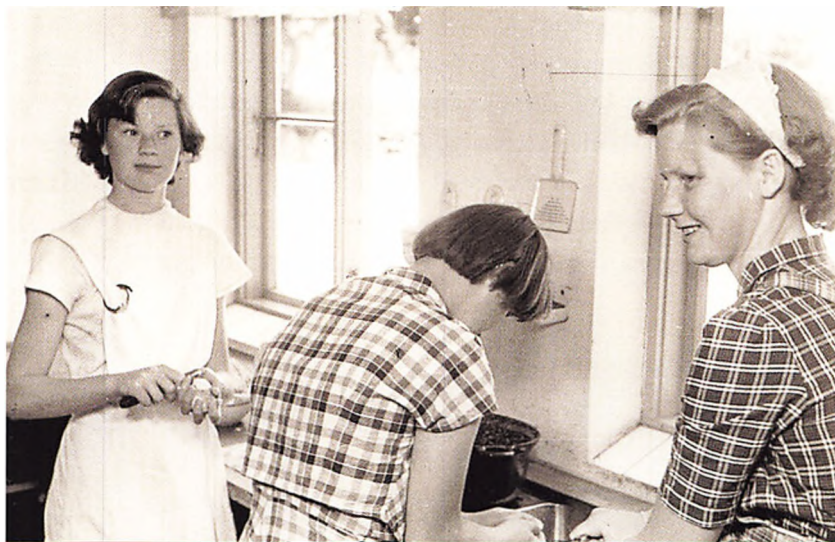
Der blev etableret et sangkor, hvor vi sang 3-stemmigt, og vi var ofte med ude til offentlige møder, hvor forstanderen skulle tale, og hvor vi elever skulle synge. Og vi nød det. Desuden kom vi på rigtig mange ture enten på cykel eller med bus.

En af turene på cykel glemmer jeg ikke så let. Den gik til Als, som vi cyklede tyndt - i alt ca. 100 km. på én dag, men da var klokken også omkring 23, da de sidste nåede hjem. Herligt var det alligevel. Ikke mindst når vi skulle spise. Så stoppede vi op ved en bagerforretning, hvor lærer Lauritsen købte franskbrød, som han smurte med et tykt lag smør. Som prikken over i'et fik vi lov at strø sukker ud på det smørtunge franskbrød, og det smagte vidunderligt.

Skolens beliggenhed begrunder nok en helt særlig interesse for historie, især Sønderjyllandshistorie.

Det gav sig udslag i mange studieture til Dybbøl og Sydslesvig med kulmination i vor deltagelse i de danske årsmøder i Flensborg.

Om vi var for unge til at forstå, hvad der foregik, ved jeg ikke, men det har været med til at give perspektiv i livet, som træder frem nu halvtreds år senere. Det gælder også mange af de øvrige ture og oplevelser, som vi havde. Jeg tænker på pinseturen til Als for de af os, som ikke kunne komme hjem i pinsen, eller spejderturene, hvor vi elever dystede mod de lokale KFUM-spejdere, som forstanderen havde været med til at starte året forinden. Det forholdt sig nemlig således, at lærer frk. Hansen fra Rinkenæs skole startede KFUK-spejderarbejdet i sognet, og her kunne vi elever tilmelde os, og det var der en del, der gjorde.

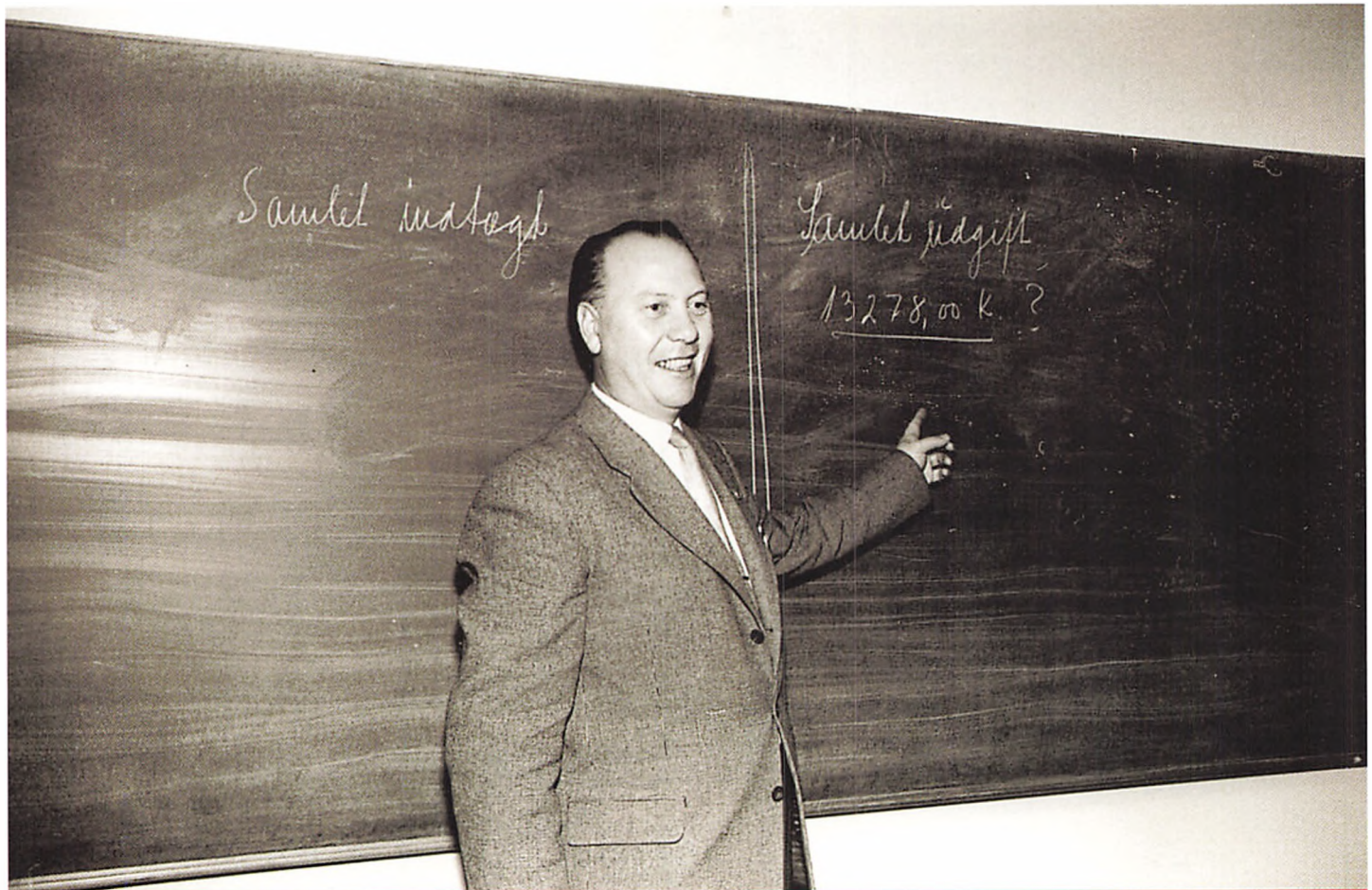

Skolekøkkenundervisning under primitive vilkår.

50 år er en lang tid! Alligevel træder enkelte ting fra forskellige undervisningssituationer tydeligt frem i erindringen. Jeg kan nævne faget "skolekøkken", som det hed dengang og det var ved fru Jacobsen. Vi blev undervist i skolens bryggers, hvor der var sat fire gasblus op, og når vi f.eks. skulle piske flødeskum, var det særdeles praktisk at det foregik her, da vi på det nærmeste oversprøjtede det

hele. Faget "regnskabsføring" var ved forstanderen. Heri indgik også vore egne lommepenge, som vi skulle lære at holde styr på. Vel havde vi ikke så mange af dem, men det mere vigtig var det at holde regnskab. Jeg husker, at forstanderen alt for ofte måtte sige til mig: "Du fører alt for meget under diverse, Birthe" - og han havde nok ret.

Indtægt og udgift har med sagen at gøre.

Skolen havde en klar kristen livsholdning, som den bestemt ikke lagde skjul på. Det kom til udtryk på mange forskellige måder i dagligdagen, og det kom til udtryk ved deltagelsen i søndagens gudstjeneste, som en ganske naturlig ting.

I Rinkenæs Korskirke havde Ungdomsskolen nemlig sine egne pladser i den ene korsarm. Det hang sammen med, at daværende sognepræst F. Beyer, som var initiativtager til opførelsen af kirken, udtalte ved dens indvielse i 1932, at hans store ønske var, at den ene korsarm ville blive fyldt af ungdom ved søndagenes gudstjenester. Det gik så i opfyldelse, da Rinkenæs Ungdomsskole blev en realitet.

Aftenture til fjorden, besøg hos lærerne og en tur i gartner Nielsens vidunderlige have, er alt sammen minder fra et skoleophold, der gjorde en forskel.

Alt dette, og meget, meget mere, blev skrevet ned i en "dagbog", som alle elever udarbejdede, men desværre er min gået til under en flytning, fortæller Birthe.

Når man skal sætte ord på et "ungdomsskoleophold" 50 år efter, vil jeg - ud over de allerede omtalte oplevelser - bruge vendinger som: det var en god tid, som blev en stor oplevelse og med en helt anderledes skolegang, som kom til at betyde meget for mig. Vi

fik lagt et livsgrundlag, som vi kunne bygge videre på!

At det ikke er tomme ord, som Birthe Skov fra Sønderborg her har udtalt bliver slået helt fast derved, at en af hendes døtre (Britta) har været elev på Rinkenæs Ungdomsskole mange år senere.

Stemning ved Flensborg Fjord.

Minder fra dengang

Under denne overskrift har vi bedt Marna Keller (f. Schmidt) fra Frifelt i Sønderjylland, som var elev på det første elevhold i sommeren 1952, om at fortælle om skoleoplevelser fra dengang! Marna har forsøgt at gå disse 50 år tilbage i hukommelsen. Det er svært, fortæller hun. Det gør det heller ikke lettere, at hun var en af de yngste på holdet, men her er, hvad hun fortæller:

Da jeg som 14-årig i 1951 blev konfirmeret, havde jeg aldrig hørt om eksistensen af efterskoler. Det normale dengang var, at en ung pige efter konfirmationen fik plads i huset, men det kunne jeg ikke, fordi jeg blev ramt af tuberkulose og måtte igennem en langvarig sygdom. I den periode bestemte mine forældre, at jeg skulle på efterskole, og valget faldt på Rinkenæs Ungdomsskole, som på det tidspunkt var under etablering.

Skolens første formand A. Westergaard-Jacobsen på talerstolen. De tre herrer i forgrunden er fra venstre: Tidl. undervisningsminister K. Helveg Petersen, bestyrelsesmedlem oberst Bartholdy og forstander G. Peters-Lehm.

Flere måneder før mit skoleophold skulle begynde havde jeg "sommerfugle" i maven ved tanken om, at skulle så langt hjemmefra til helt nye forhold. Endelig oprandt dagen - den 3. maj 1952 - hvor jeg tog toget medbringende bagage inkl. cykel. Da toget standsede ved stationen i Rinkenæs, steg jeg af toget sammen med flere andre, hvorefter vi begav os på vej til skolen.

I løbet af eftermiddagen var alle mødt frem - 31 piger i alderen fra 15 - 17 år. Skolens forstander G. Peters-Lehm tog imod os og præsenterede sig som værende vores "reservefar", der nu ville overtage opdragelsespligten over os i de næste 5 måneder. Jeg husker skuffelsen! Nu troede vi lige, at vi var blevet voksne, der kunne klare tingene selv.

En ting som er dukket frem i min erindring fra dengang er, at vi af forstanderen fik udleveret en lille notesbog med besked på, at vi skulle føre nøje regnskab over forbruget af de beskedne lommepenge, som vi havde til rådighed. Begrundelsen som jeg husker den var, at vi skulle skønne på, og lære at økonomisere med de midler, vi havde fået af vore forældre.

For 50 år siden var det vel sådan, at de fleste forældre talte til deres børn, og ikke med dem! På Rinkenæs Ungdomsskole var det ganske anderledes. Vi oplevede nemlig, at forstanderen meget ofte spurgte om vores

mening, og det havde jeg aldrig oplevet før.

Indvielsesdagen den 11. maj 1952 var noget ganske særligt for os elever på skolens første elevhold. Jeg husker, hvorledes vi i ugen op til indvielsesdagen havde travlt med at finpudse skolen ud i alle hjørner. Vinduerne blev poleret med krøllet avispapir og effekten var god. Vi tog det også som en helt naturlig ting, at det var os elever, der skulle udføre dette praktiske arbejde - hvem ellers!

En udenlandstur med skolens første elevhold ville forstanderen slet ikke være med til. Det kunne man ikke byde forældrene at betale til. En frivillig opsparing blev dog gennemført, så vi med skolen som rejsearrangør, kunne tage en tur til Holland det følgende år. Ellers var det vore cykler, vi benyttede, men det gjorde vi til gengæld også meget. Vi foretog cykelture, som var et led i undervisningen. Vi kom på steder, hvor man aldrig ville kunne komme, hvis det var med bil, og vi så seværdigheder, som forbliver ukendte for de fleste. Når dette er sagt, må tilføjes, at vi dog også oplevede en 2-dages tur til Fyn.

Da det første elevhold nærmede sig sin afslutning, blev vi stærkt opfordret til at lave en vandre-mappe. Det gjorde vi, og den har været i cirkulation i alle årene siden. Nogle gange er det med flere års mellemrum den dumper ind i postkassen, men hver gang føler jeg den varme, som jeg altid får ved tanken om Rinkenæs.

Det ophold for en 15-årig pige i 5 måneder gjorde en forskel for resten af mit liv.

Tak Rinkenæs Ungdomsskole.

Marna Keller (Schmidt)

Elev på 1. sommerhold 1952

Klavermusik til gymnastikopvisningen ved elevfesten.

Byggeri i årstal og billeder

"I takt med stigende krav, har man forsøgt at skabe de bedst mulige rammer indenfor det økonomisk mulige."

Skolens ydre rammer er særdeles vigtige. Derfor har skolens ledelse, i takt med stigende krav, forsøgt at skabe de bedst mulige rammer indenfor det økonomisk mulige.

Den historisk vigtigste bygningsmæssige ændring fandt sted endnu før det første elevhold ankom. Ja, den var grundlaget for, at de overhovedet kunne ankomme og blive elever på Rinkenæs Ungdomsskole.

*1952: Ombygning af Rinkenæs Overkro.
En omfattende ombygning, som var ganske nødvendig.*

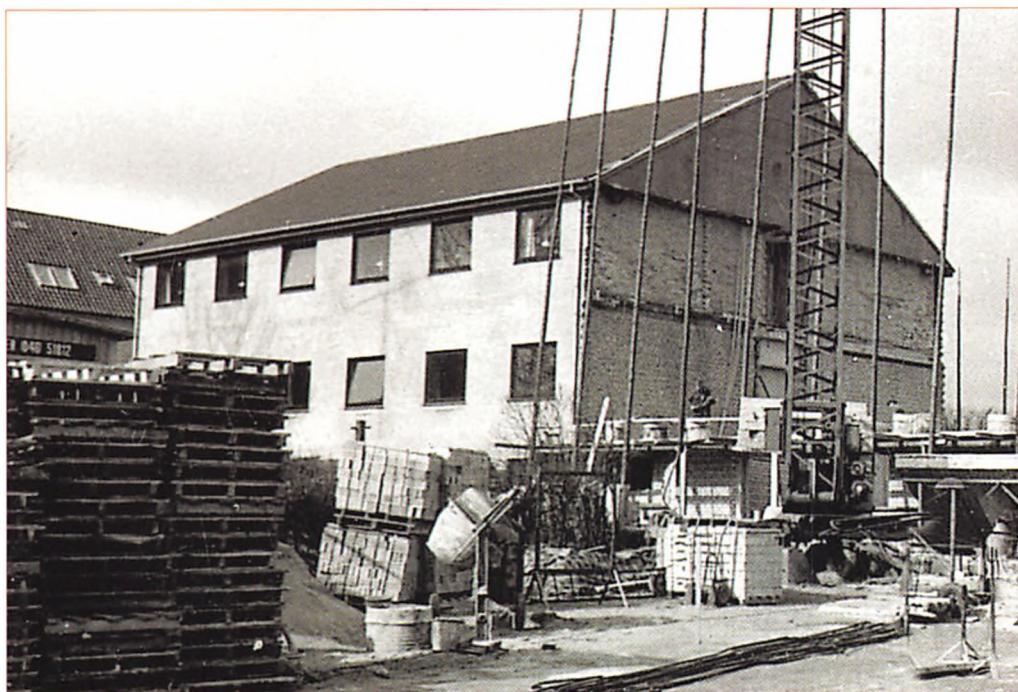
1955: Første tilbygning af ny elevfløj med klasseværelse, skolekøkken, sløjdløkkale i kælder m.m.

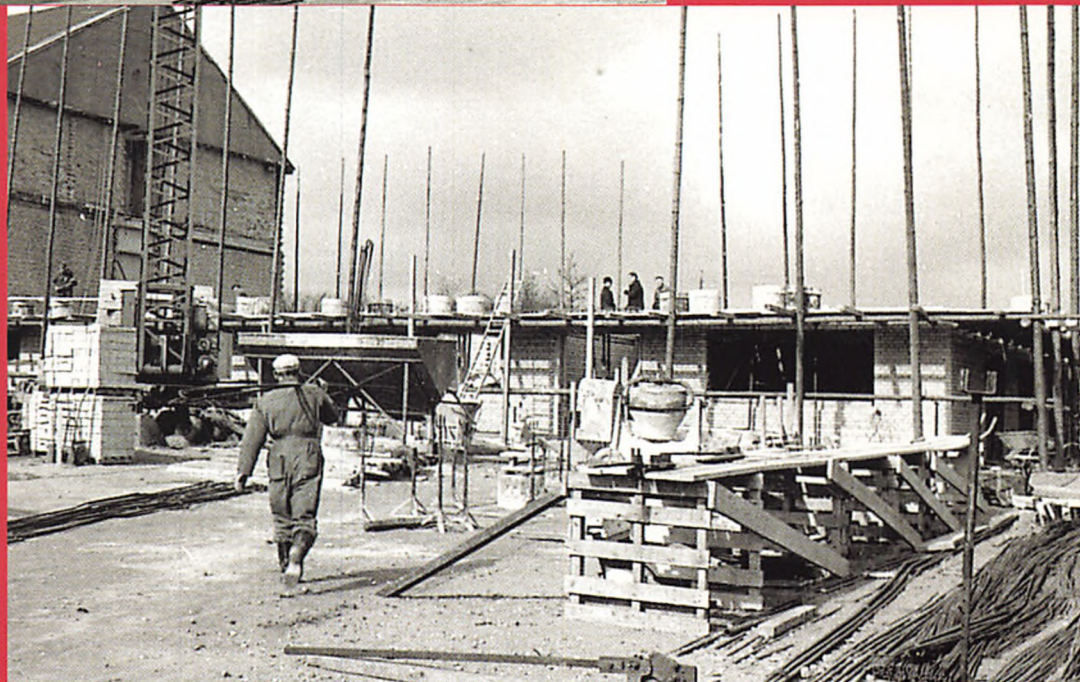
1958: Det blev ganske nødvendigt at bygge en forstanderbolig.

1963: Flere elevværelser, foredragssal, klasseværelser m.m.

1972: Første etape af
"drengeløjen" med
værelser, opholdsrum
og TV-stue.

1974: Anden etape af
"drengeløjen"
med værelser,
værksteder, lærer-
lejlighed m.m.
under opførelse.

*1980: Sportshal med alt
hvad der hører til.*

*1996: Ny indgang med
parkeringsplads foran.*

*1996: Ny forstanderbolig
under opførelse*

1996: Ny forstanderbolig.

Desuden råder skolen over et betragteligt udendørs areal med sportsplads til både fodbold, håndbold, beachvolley m.v.

Der findes også en mindre staldbygning, hvor elevernes kæledyr og skolens dyr i øvrigt, kan opholde sig.

Med få og primitive hjælpemidler, men med et ukueligt gå-på-mod, arbejdede skolens første elevhold med de dramatiske udfoldelsesmuligheder.

I nyere tid arbejdes der også med denne kunstform, men nu er det på en anden måde. Med lærernes hjælp er hele elevholdet involveret i fremstillingen af årets musical. En præstation af rang, som også høster velfortjent bifald fra de mange gæster, som overværer forestillingerne. For eleverne bliver det i mange tilfælde en "oplevelse for livet"!

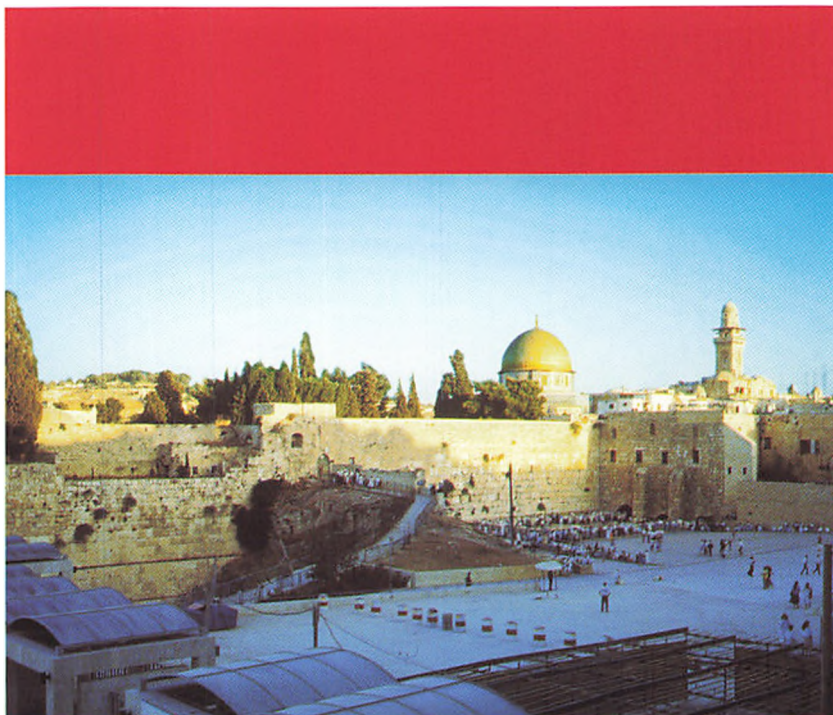

Projekt “Israel” omkring årtusindskiftet

“Israel har været centrum for menneskers kærlighed eller had. Israel er så at sige verdens centrum både politisk og åndeligt.”

Det er jo ikke noget nyt at Israel er i centrum. Sådan har det været gennem århundreder. Israel har ofte været på alles læber. Israel har været centrum for menneskers kærlighed eller had. Israel er så at sige verdens centrum både politisk og åndeligt.

Rinkenæs Ungdomsskole er en skole. Derfor er det naturligt at beskæftige sig med et af verdens brændpunkter. Den politiske situation i Mellemøsten har haft indflydelse på den politiske magtbalance i det meste af verden. Man kan læse om Israel i danske aviser - eller på engelsk i Jerusalem Post. Man kan gå på nettet og finde masser af oplysninger om situationen i Israel. Man kan analysere holdninger til Israel i forskellige befolkningsgrupper i vort eget land - og meget mere. Jo, Israel er interessant og relevant undervisningsstof på en skole.

Grædemuren i Jerusalem.

Rinkenæs Ungdomsskole er en kristen skole. Derfor er det naturligt at beskæftige sig med det land, hvorfra kristendommen har sit udspring. Jesus blev født i den lille israelske by Betlehem - og derfra gik evangeliet ud om, at der var født en frelser for alle folk. Det budskab er det meget

vigtigt for os på Rinkenæs Ungdomsskole at formidle videre til de unge mennesker, der går på efterskole hos os. Derfor er Israel et uundgåeligt og væsentligt emne på en kristen skole.

Badning i Det døde Hav.

I 1993 oprettede Rinkenæs Ungdomsskole en 11. klasse, som bl.a. satte fokus på Israel. I undervisningen i både kristendom og orientering blev der taget udgangspunkt i Israel, ligesom der også i andre fag blev inddraget emner fra Mellemøsten.

En 10 dages studietur til Israel blev for en stor flok elever en kæmpeoplevelse, som mange af dem stadig husker tilbage på. Men efter nogle få år viste det sig, at denne form for 11. klasse tiltrak unge med så forskellige forudsætninger, at det vanskeliggjorde arbejdet. Derfor blev initiativet lagt på is. Men kort efter skulle der tænkes nye tanker om arbejdet med en 10. klasse, og derfor blev Israel-ideen genbrugt i en ny form.

10. klasse-tilbuddet på Rinkenæs Ungdomsskole blev noget helt særligt i august 2000. Der blev udarbejdet særligt brochuremateriale, hvor de unge blev tilbudt en ny og anderledes 10. klasse. Her skulle man de første 3 måneder af skoleåret arbejde med et kæmpeprojekt om Israel og situationen i Mellemøsten både politisk, kulturelt og åndeligt.

Klatretur i hulerne i Melørkenen.

Stort set alle fag blev inddraget, og det hele pegede hen imod en 15 dages studietur til Israel. Eleverne ville være top motiverede for undervisningen og top forberedte til turen. Men ...

Projektet blev sat i gang stort set samtidig med en ny intifada i Israel, og derfor måtte vi efter to gange at have udskudt turen nogle måneder helt aflyse Israelsrejsen og i stedet tage en tur til Rom med 10. klasse. Det var i øvrigt også en rigtig god og oplevelsesrig tur, men trist alligevel.

Året efter, i skoleåret 2001-2002, prøvede vi igen, men eleverne var på forhånd klar over, at det ikke var overvejende sandsynligt, at deres Israelsrejse ville blive gennemført, og det havde naturligt nok en vis indflydelse på deres motivation for undervisningen. Dette års Israelsrejse går til Tyrkiet ...

Ortodoks jøde under forberedelse til en religiøs højtid.

Uroen i området har til dels ødelagt projektet. Men idéen er der stadig, og vi håber, at Arafat får ret, når han lover fred i 2002. For så prøver vi igen ...

Af Erik Back Pedersen, forstander.

Repræsentantskab

“Det første repræsentantskabsmøde blev afholdt den 6. oktober 1973 kl. 14.30 hvor 16 repræsentanter var mødt frem.”

Skolen har siden 1973 haft et repræsentantskab. Det første repræsentantskabsmøde blev afholdt den 6. oktober 1973 kl. 14.30 hvor 16 repræsentanter var mødt frem. Ved dette møde valgtes også repræsentantskabets første formand, som blev sognepræsten på Kegnæs, pastor Madsen.

Ordningen med et repræsentantskab er noget, som de fleste skoler af denne art har fået etableret, og det er unægtelig en styrkelse på flere områder.

Repræsentantskabets vedtægter ser således ud:

§ 2 Repræsentantskab

Til institutionen er der knyttet et repræsentantskab, hvis formål er, at være en vennekreds for Rinkenæs Ungdomsskole, og støtte denne med råd og dåd.

Repræsentantskabet repræsenterer skolen udadtil i lokalområderne. Skolen er forpligtet til at holde repræsentantskabet orienteret om skolens virke.

Som medlem af institutionens repræsentantskab kan optages repræsentanter for Indre Missions Samfund og KFUM og KFUK foreninger i det sydlige Sønderjylland med kommunerne Rødekro, Løgumkloster og Bredebro, som nordlig afgrænsning (alle inkl.), samt Flensborg.

Repræsentanter vælges på de lokale foreninger og samfunds årlige generalforsamlinger. Genvalg kan finde sted.

Valg og nyvalg meddeles skolens kontor. De lokale foreninger har ansvaret for, at repræsentanterne er myndige og opfylder de for dansk ret gældende regler.

Repræsentantskabet vælger af sin midte formand og næstformand, som også er sekretær. De afgår skiftevis hvert andet år. Genvalg kan finde sted.

Medlemmerne har ikke ret til nogen del af skolens formue, eller til udbytte af nogen art, men har adgang til at udtale sig om skolens virke, samt afgive stemme ved fremmøde på repræsentantskabsmødet. Ingen kan afgive mere end én stemme. Der kan ikke stemmes ved fuldmagt.

Medlemmerne har intet personligt ansvar for skolens forpligtelser.

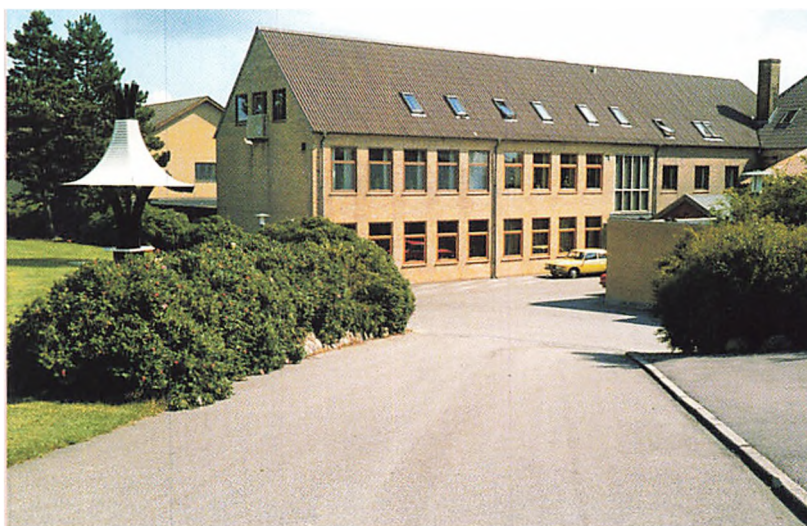
Repræsentantskabet vælger op til 4 medlemmer og 2 suppleanter til bestyrelsen på det årlige repræsentantskabsmøde. En repræsentant, der vælges til bestyrelsen, ophører herved med at være medlem af repræsentantskabet.

Skolens årsregnskab sendes fra skolen senest 14 dage før det repræsentantskabsmøde, hvor regnskabet skal forelægges.

Medlemmerne har endvidere ret til indsigt i drifts-, anlægs- og likviditetsbudgetter, byggeregnskaber og oplysninger til brug for tilskudsberegning, der sendes til offentlig myndighed.

Skolens medarbejdere har ret til indsigt i nævnte materiale.

NB: Som afsluttende bemærkning kan nævnes, at det er skolens bestyrelse, som er øverste myndighed, og ikke repræsentantskabet, som man kender det fra andre sammenhænge.

En uge hvert skoleår holdes der Ydre Missions temadage, hvor der sættes fokus på forskellige lande.

Fremtidsperspektiver for Rinkenæs Ungdomsskole

Af skolens formand Eigil Paulsen.

Da jeg blev valgt ind i bestyrelsen i 1991 af KFUM og KFUK i Danmark, var jeg med til, som noget af det første, at ansætte Erik Back Pedersen, som ny forstander på Rinkenæs Ungdomsskole.

På det tidspunkt var der meget, der skulle gøres, og vores nye forstander, som blev ansat den 1. januar 1992, var god til at se nogle muligheder på skolen.

Han havde også god økonomisk sans, så i løbet af en årrække, blev både drenge- og pigegangene gennemrestaureret.

Skolen har fået et stort løft ved, at den gamle forstanderbolig er fjernet, og der er anlagt en parkeringsplads, hvor den lå. Samtidig blev der bygget en ny hovedindgang, så skolen nu præsenterer sig vældig godt udefra, og har en dejlig og indbydende hall, når man kommer ind. Vi blev også nødt til at bygge en ny forstanderbolig. Den ligger

nord for skolen, med en meget flot udsigt over Flensborg Fjord. Vi har også erhvervet et stykke jord, som går helt op til jernbanen. For nogle år siden blev vores spisesal moderniseret, og i øjeblikket er vores dygtige pedel, Ole Bierbaum, i gang med at restaurere den gamle spillesal, til en helt ny foredragssal, som skal stå færdig på jubilæumsdagen den 11. maj 2002.

Jeg synes der er sket utrolig meget på de 10 år, og vore ønsker for den kommende årrække, tror jeg, vil handle mere om kvaliteten i undervisningen, samt modernisering af både undervisningsmateriel og klasseværelser. Det er meget vigtigt, at skolen har et højt fagligt niveau.

Undervisning i EDB må gerne udbygges yderligere, og da vore unge mennesker generelt bevæger sig for lidt, er det en stor udfordring for skolen at gøre sport og gymnastik til nogle spændende timer. Ønsket er jo inden for en årrække, at bygge en ny sportshal, men det ligger nogle år ud i fremtiden.

Det er svært at spå om fremtiden, men ønsket er selvfølgelig, at elevtallet stadig må ligge på ca. 85-100 elever. Det afhænger selvfølgelig meget af, hvad vore politikere tager af beslutninger, men et efterskoleophold for et ungt menneske i 14-18 års alderen, er noget helt unikt, som Danmark kan rose sig af. Jeg håber, at vi fremover må være vel-

Musical - også i fremtiden.

orienterede i bestyrelsen, så vi hele tiden holder os underrettede om de unges behov, og at skolen/bestyrelsen er parat til at møde vore elever med disse udfordringer. Det kræver selvfølgelig, at vore medarbejdere er parat til disse fornyelser, så skolen "følger med", uden at gå på kompromis med formålsparagraffen.

Da Rinkenæs Ungdomsskole er oprettet af Indre Mission og KFUM og KFUK, og dermed er en kristen skole, så ønsker jeg, at skolen må fungere som værende en skole med en sund kristen holdning til livet. Den må gerne udfordre de unge mennesker til at tage stilling til det liv, de har fået som gave og

opgave. Det skal være et ønske fra min side, at vi også fremover kan ansætte medarbejdere, der er loyale over for skolens formålsparagraf og kristne holdning.

Jeg ønsker, at de unge selv træffer et valg, eller at de på skolen får et indtryk af, hvad det vil sige at have en kristen livsholdning, som de så kan gøre brug af i deres liv. Jeg ønsker, at det kan foregå på en naturlig måde, gennem undervisning, leg, fritid og fællesskab.

Håbet og ønsket er, at også fremtidens unge vil og kan mødes på Rinkenæs Ungdomsskole.

Slutbemærkning

Skolens første formand henviste ved grundstensnedlæggelsen til Sl. 90, 17 hvor der står følgende:

**"Herren, vor Guds herlighed komme
over os!**

**Styrk vore hænder værk for os,
ja, styrk vore hænder værk!"**

Denne bøn har givet kræfter til hverdagen på skolen gennem alle årene, og kan også fortsat gøre det.

Udgivelsen af dette jubilæumsskrift er
muliggjort med venlig støtte fra:

Toptryk Grafisk ApS, Gråsten
Lundal El, Gråsten
Kurt Lorenzen VVS, Gråsten
Orla Blaske, Farvehandel, Gråsten
Keld Børm, murermester, Rinkenæs
Bl Tæpper og Gardiner, Gråsten
Sydbank, Gråsten
Arkitektfirmaet 78 A/S, Rødekro
Gråsten Trælast, Gråsten
Nykredit A/S, Haderslev
Mortensen & Beierholm, Revisor, Haderslev
Audio*Visuelt Centrum A/S, Horsens
Jørgen Andersen, købmand, Rinkenæs
Jørgen Petersen, smed, Rinkenæs
Kaj Nielsen Byg ApS, Rinkenæs
Studie 66, Gråsten
Oluf Brønnum og Co. A/S, Herlev

